

OKTOBER 2024

AUTISME MAGASINET

INDHOLD

06 TAK TIL VORES
ANNONCØRER

07 **LEDER:**
UDEN FRIVILLIGE VILLE
DER IKKE VÆRE NOGEN
AUTISMEFORENING

08 **ARTIKEL:**
DE FRIVILLIGES ARBEJDE
ER GRUNDSUBSTANSEN
I VORES FORENING

14 **FRIVILLIGPORTRÆT:**
NÅR MAN KAN GØRE DET
BEDRE FOR SIN EGEN SØN,
SÅ MÅ MAN JO OGSÅ KUNNE
GØRE NOGET FOR ANDRE

22 **ARTIKEL:**
DET ER ET STED, HVOR
MAN KAN KOMME OG
VÆRE SIG SELV

26 **ARTIKEL:**
VI VAR RYSTEDE OVER,
AT MAN OVERHOVEDET
KUNNE FÅ DEN IDÉ...

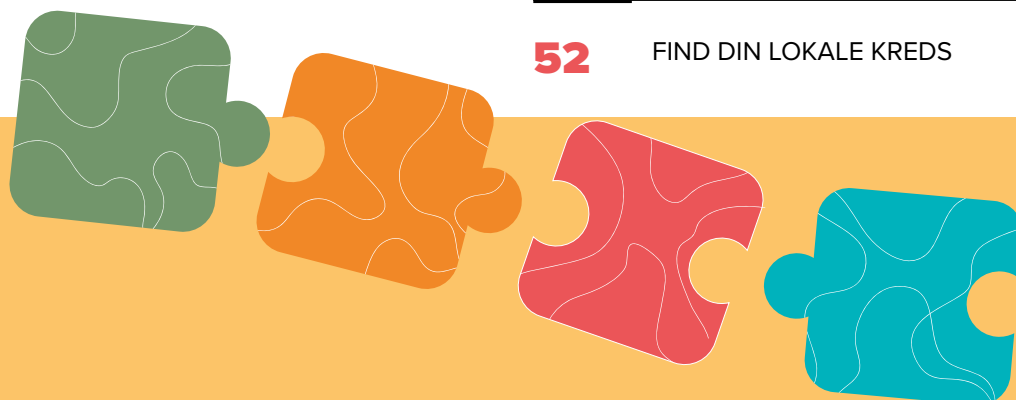
32 **FRIVILLIGPORTRÆT:**
DET ER SÅ VIGTIGT AT FÅ
AUTISME PÅ DAGSORDENEN

36 **ARTIKEL:**
JEG BLIVER HELT "HØJ" AF
AT OPLEVE, HVOR GLADE
DE ER FOR AT KOMME HER

42 **FRIVILLIGPORTRÆT:**
DET FRIVILLIGE ARBEJDE ER
HVER EN TIME VÆRD

46 **FRIVILLIGPORTRÆT:**
MIN MISSION ER AT SPREDE
KORREKT INFORMATION OM
AUTISME SÅ VIDT OG BREDT
SOM OVERHOVEDET MULIGT

52 FIND DIN LOKALE KREDS

HILLTOP - STU, OPHOLD OG BOTRÆNING FOR UNGE MED AUTISME

Hilltop er en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge fra hele landet. Der er mulighed for at den unge bor på skolen i et miljø, som er tilpasset målgruppen: normalt begavede unge med autisme. Hilltop er et helhedstilbud, som sigter mod at give den unge den bedste mulige start på voksenlivet – ikke blot hvad angår uddannelse og

beskæftigelse, men også hvad angår selvstændighed og socialt netværk.

Hilltop etablerer individuelle uddannelsesforløb, der tager de fornødne hensyn til de udfordringer, som unge med autisme står overfor. Vi vil finde den unges ressourcer og på baggrund af disse etablere muligheden

for, at vedkommende kan indgå i et uddannelsesforløb eller arbejdsforhold. Et forhold, som er meningsfuldt for den pågældende, og som helt eller delvist giver den unge et forsørgelsesgrundlag, et forøget selvværd og en deraf større livskvalitet.

Vi har også unge boende fra Skive college og Aspit.

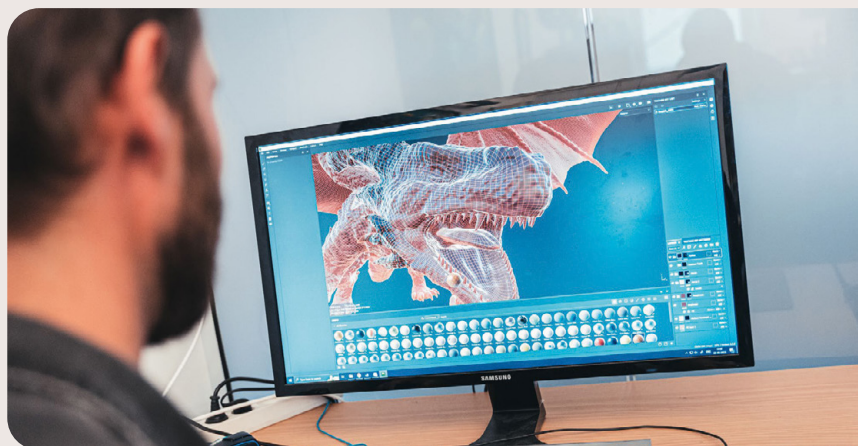
Arvikavej 4
7800 Skive
Tlf.: 20 96 29 07

Forstander: Jeppe Østergaard Hansen
jh@hilltop.dk
www.hilltop.dk

hilltop

Sammensæt din drømmeuddannelse på Tech Lab

En undersøgelse fra 2023 udført af Medierådet konkluderer, at gaming og computer er en integreret del af danske børns hverdag - faktisk er det 46% af danske børn og unge i alderen 1-15 år, der dagligt eller næsten dagligt spiller digitale spil. En udvikling, der naturligvis også gælder mange unge autister. En tendens, der kan have både fordele og ulemper. En sund interesse for tech kan føre til passende beskæftigelse for mange med autisme - det kan dog også føre til isolation og manglende fællesskaber i den virkelige verden. Hos Hans Knudsen Institutet ønsker man at understøtte de unge autisters interesse for tech, for deres udvikling og skabe fundamentet for et godt arbejdsliv. Derfor har de skabt Tech Lab, hvor unge med autisme kan udvikle deres evner og interesse inden for tech.

Den spritnye STU-retning, Tech Lab, findes på alle seks STU'er af Hans Knudsen Institutet og er udstyret med de nyeste teknologier og undervisere med stor faglighed. Undervisningen spænder bredt: "Vi arbejder med mange forskellige retninger i undervisningen - fra gaming til kodning og produktion af spil, vi bruger virtual reality til at afhjælpe angst, og producerer musik, podcasts og grafisk materiale. For os handler det om at finde den enkeltes særinteresse og fordele den faglige og sociale udvikling gennem det. En indsats, der i sidste ende gerne skal skabe et godt fundament for et godt arbejdsliv efter STU'en," forklarer Tine Lundsberg fra STU Nordvestsjælland.

Det er en tilgang, der skaber en positiv udvikling på flere fronter ifølge Tine: "Jeg har en elev, der arbejder med spiludvikling, hvor han er ved at udvikle hovedpersonen - en antihelt, som er blevet dømt som ond, selvom han faktisk ikke er det. Det er tydeligt, at elevens egne udfordringer kommer til udtryk gennem denne karakter. Det giver mig mulighed for at arbejde med elevens udfordringer gennem dette spil."

”Nogle gange ved eleverne jo faktisk mere end lærerne på nogle områder – det giver dem et stort ejerskab og stolthed, at de får sådan en succesoplevelse.”

På STU Vestegnens Tech Lab kan tidligere spildesigner Raffy Abainza også se en positiv udvikling hos eleverne: ”Nogle gange ved eleverne jo faktisk mere end lærerne på nogle områder – det giver dem et stort ejerskab og stolthed, at de får sådan en succesoplevelse. Vi har også stor succes med vores praktikophold, hvor eleverne kan komme ud og prøve sig af. Vi har blandt andet et godt samarbejde med Mentech - en virksomhed, der reparerer elektronik. Her er nogle af vores elever faktisk kommet så langt, at de bliver time-lønnet for deres arbejde. Forhåbentligt kan det blive til et fuldtidsarbejde for nogle af dem. Det ville jo være den ultimative succes for os hos Tech Lab.”

Fra drømme til virkelighed

Stefan Håkansson er leder for STU Vestsjælland og Nordvestsjælland. Han mener også, at den nye retning Tech Lab skaber et rum for vigtig positiv udvikling for STU-eleverne: ”Mange af vores elever har oplevet nederlag, fordi de ikke har passeret ind i folkeskolen eller præsteret godt i de traditionelle fag. Det er derfor vigtigt for os, at vi møder eleverne i deres egne interesser.”

Tech Lab på Hans Knudsen Institutets STU'er er forskellig fra lokation til lokation eftersom retningen tilpasses ud fra de elever, som går på STU'en

Stefan uddyber: ”Vores STU skal tilpasses eleverne og ikke den anden vej rundt. Vi skal hjælpe dem med at drømme og få troen på egne evner igen. Derfor kan eleverne sammensætte deres drømmeuddannelse inden for tech hos os. Samtidig skal vi også ruste dem til et arbejdsliv efter STU og her tror vi på, at vi giver dem værdifulde kompetencer på fremtidens arbejdsmarked. Allerede nu efterspørger flere industrier jo medarbejdere med tech-kompetencer. På den måde prøver vi at gøre drømme til virkelighed.”

Hans
Knudsen
Institutet

Læs mere om
Tech Lab

bo
stly**BUREAU**info@boostly.dk
www.boostly.dk**ANSVARSHAVENDE REDAKTØR**

Karina Bundgaard

HEAD OF PROJECTS

Mathias Stage / mst@boostly.dk

TEKSTTine Alexandersen
tia@boostly.dk**ANNONCESALG**

annonce@boostly.dk

ART DIRECTION

Bureauet A/S

TRYK

Johnsen Print & Digital Media A/S

TAK TIL VORES ANNONCØRER

I dette magasin finder du omtaler af virksomheder, organisationer og fagprofessionelle personer. Vores annoncørers og samarbejdspartneres støtte muliggør Autismeforeningens arbejde for at skabe de bedst mulige vilkår for mennesker med autisme.

At Autismeforeningen har annoncører og samarbejdspartnere betyder ikke, at vi som forening anbefaler deres produkter og/eller ydelser frem for andre. Autismeforeningen er taknemmelige for den støtte og opbakning, vi har modtaget fra alle annoncørerne i dette magasin.

Det er alene deres støtte, der har muliggjort udgivelsen. Autismeforeningens Hovedbestyrelse vedtog den 6. marts 2022, at ovenstående skal nævnes, så der ikke opstår tvivl om de samarbejder, som foreningen indgår med eksterne partnere.

UDEN FRIVILLIGE VILLE DER IKKE VÆRE NOGEN AUTISMEFORENING

Dette magasin, som du nu har åbnet, har temaet frivillighed i Autismeforeningen. Det har vi valgt, fordi frivillighed er støttepillerne i vores forening. Sagt med andre ord – uden frivillige ville der ganske enkelt ikke være nogen Autismeforening.

Vores mange frivillige rundt omkring i landet hjælper med et væld af vigtige opgaver. For eksempel netværk, bisidning, tilstedeværelse i de lokale handicapråd, og de afholder lokale arrangementer og oplæg. Vi er meget afhængige af vores frivillige, og vi værdsætter, at så mange mennesker landet over har lyst til at bruge deres tid på – sammen med os – at arbejde på at skabe de bedste vilkår for autister og deres pårørende.

Samtidig får man som frivillig meget tilbage for de timer, man lægger i arbejdet i foreningen. Selv valgte jeg i sin tid at blive frivillig i min kreds, fordi jeg ønskede at blive en del af det netværk, som de frivillige i den lokale kreds er.

Her oplevede jeg en stemning af, at der var plads til mig, som den jeg er. Her var alt det, der gjorde, at jeg ofte følte, at vi som familie stak ud, helt normalt. Jeg oplevede pludselig en følelse af at høre til, og at jeg ikke behøvede at forklare, hvorfor jeg gjorde tingene anderledes på grund af min søns behov. Det var som at komme hjem.

Det har samtidig givet mig uendelig mange gode oplevelser at kunne dele ud af mine erfaringer til andre og at lytte og forsøge at forstå. Det har udviklet mig personligt, fordi mødet med forskellige mennesker og forskellige måder at leve på har givet mig et større perspektiv og har rykket ved mine grænser. Min tid som frivillig har desuden givet mig venner og personligt netværk.

Med dette magasin vil vi i Autismeforeningen gerne anerkende vores frivilliges store arbejde ved at fortælle lidt om, hvem de er, og hvad det blandt andet er, de gør af forskel ude i lokalsamfundene. Det er ikke så lidt, og det er nogle virkelig fine historier, som du kan glæde dig til at læse.

Til alle jer frivillige i Autismeforeningen vil jeg gerne sige: tusind tak for jer. Vi værdsætter jeres enorme indsats og påskønner alle de timer, I knokler for autismesagen. Sammen er vi stærkest.

Venlig hilsen
Karina Bundgaard,
Formand i Autismeforeningen

**DE FRIVILLIGES
ARBEJDE ER
GRUNDSUBSTANSEN
I VORES FORENING**

Brian Andersen er sekretariatschef i AutismeForeningen. På den post har han en del kontakt med de frivillige i foreningen, og han møder dem i forskellige sammenhænge. Både når de henvender sig for at få hjælp af ham i sekretariatet, og når han møder dem til kredsseminarer, repræsentantskabsmøder og i nogle af kredsens generalforsamlinger.

Skrevet af:

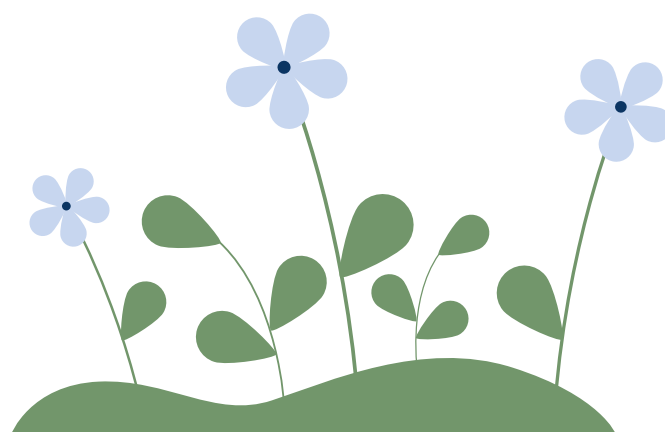
Tine Alexandersen

Vi har omkring 200 frivillige medlemmer fordelt i kredsene landet over inklusiv Grønland. Traditionelt set har det frivillige arbejde handlet om, at man sad i en bestyrelse, men i dag har fokus ændret sig i retning af, at man sagtens kan være frivillig i vores forening, uden det samtidig forventes, at man har en plads i bestyrelsen, fortæller Brian.

NOGEN TIL AT LØFTE OPGAVEN

Brian kan ikke understrege nok, hvor vigtig de frivilliges arbejde er for foreningen. For der er rigtig mange af de tilbud, de gerne vil have i foreningen, som kun kan lade sig gøre, hvis der er nogen til at løfte opgaven. Samtidig oplever han, det er blevet vanskeligere at hverve frivillige.

– Det er et generelt problem i alle foreninger på frivillighedsområdet. Det er blevet sværere at hverve nye frivillige, og mange af dem, der sidder i foreningerne, tilhører "den gråhårede generation". Det er vanskeligt at rekruttere de unge, og det er som om, fødekæden er blevet brudt. Men jeg tror måske også, udfordringerne kan ligge lidt i, at de unge ikke ved, hvad dét, at være frivillig, handler om. Tidligere kunne mange unge spejle sig i forældrene, som var engagerede på frivillighedsområdet, og dermed smittede interessen og kendskabet jo af. Sådan er det ikke så meget længere, så foreningerne har fået en ny opgave, for de frivillige kommer ikke bare af sig selv.

TILTRÆKKE NYE FRIVILLIGE

Af den grund har AutismeForeningen et stort fokus på, hvordan de kan tiltrække nye frivillige. Både ude i kredsene og i hovedforeningen.

– En forening som vores kan ikke fungere uden frivillige. De frivilliges arbejde er grundsubstansen i hele foreningen. For der er ganske enkelt ikke økonomi til at lønne alle folk, forklarer Brian og uddyber:

– Det frivillige arbejde betyder enormt meget. Særligt det, kredsene gør med at lave arrangementer for medlemmerne. Det kan være faglige oplæg om autisme, men især de sociale arrangementer. Vi har at gøre med en målgruppe, hvor det for norges vedkommende kan være svært at komme ud. Nogle kredse laver særlige biografforestillinger, hvor det kun er vores medlemmer, der kommer. Her bliver der taget særlige hensyn til deres sanseudfordringer, så man ændrer på lys- og lydforhold.

Der er også nogle, som fx laver et lukket arrangement på Den Blå Planet eller andre steder, som ellers kan være vanskelige at besøge for en familie med et barn, som måske stikker lidt ud. Det giver en frihed, at man ved, at de andre, der deltager, ikke kigger underligt. Så de frivilliges arbejde er utrolig vigtigt i relation til at skabe nogle rammer for vores medlemmer, så de også kan deltage i de ting, der er ude i samfundet.

ALLE KAN VÆRE MED

For Brian er det primære, at der er plads til alle!

– Vi har brug for alle. Og det er jo også en mulighed for at få autisterne ind. Der vil være mange, som måske synes, det er for stor en opgave at sidde på en post i en bestyrelse. Men derimod kunne det være en mulighed at sidde derhjemme og researche på fx nogle oplægsholdere og derefter give sine forslag til bestyrelsen. Det er også en måde at lave frivilligt arbejde. Vi kan bruge al den hjælp, vi kan få. For mig er det vigtigt, at vi kan rumme alle, og at alle kan være med. Særligt fordi dem, vi er her for, har brug for at samfundet rummer dem lidt bedre.

VI FORSØGER AT SKABE RAMMERNE

For at gøre det så attraktivt som muligt at være frivillig i Autismeforeningen, tager de sig af de lidt kedelige, administrative opgaver, så de frivillige kan koncentrere sig om det frivillige arbejde.

– Når man bliver frivillig, er det, fordi man brænder for en sag. Hvis dét, man egentlig har lyst til, er at stable et socialt arrangement på benene, skal det første, man møder, ikke være et hav af formularer, der skal udfyldes og så videre. Derfor forsøger vi at skabe rammerne, så de frivillige kan lave dét, de brænder for.

- fortsættes på s. 12

**Autismecenter
Nord-Bo er en ikke-
erhvervsdrivende fond**

VI TILBYDER EN BRED VIFTE AF INDSATSER

til personer med en
autismespektrumforstyrrelse

Rådgivende ydelser:

- Kurser og konferencer
- Vejledende forløb
- Psykolog
- Supervision
- VISO forløb
(Social- og Boligstyrelsen)

Med udgangspunkt i den enkeltes forudsætninger, muligheder og motivation arbejdes der ud fra individuelle målsætninger og handleplaner, som oftest er bestilt af kommunal myndighed.

Der fokuseres på det hele menneske med henblik på at udvikle de personlige, sociale, psykiske, fysiske, intellektuelle og praktiske færdigheder og derved arbejdes der for selvstændighed, bedre livskvalitet og levevilkår for målgruppen.

Kontakt os

Tlf: 98 27 90 02
Skansevej 7-9, 9400 Nørresundby
www.nordbo.dk

Facebook:
autismecenternordbo

Instagram:
autismecenternordbo

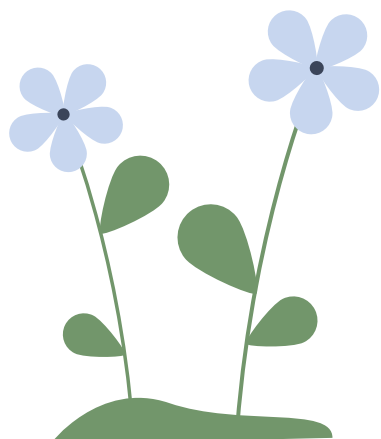
Indsatser

- **Beskyttet beskæftigelse & Aktivitets- og samværstilbud**
→ 50 – 60 pladser
- **Særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse & Beskæftigelsesindsatser under LAB-loven**
→ 80-90 pladser
- **Udgående støtte & Mentorindsats**
→ 60+ borgere
- **Bostøtte, 94 boliger**

BARE GIV MIG
DET RIGTIGE,
-SÅ VIRKER JEG

- fortsat fra s. 10

GLÆDEN VED AT HJÆLPE ANDRE

Ifølge Brian er der flere ualmindeligt gode grunde til at blive frivillig i Autismeforeningen.

– Først og fremmest skal man blive frivillig i Autismeforeningen, fordi man kan gøre en forskel. Ikke kun for andre. Men også for sig selv. Alene den glæde ved at se, at man kan være med til at hjælpe nogen til at komme ud og deltage i en aktivitet, de måske ikke havde kunnet, hvis vi ikke havde gjort arbejdet. Det kan være bisidderen, der er ude og støtte en familie til et møde med kommunen eller i skolen, hvor man både kan hjælpe dem til et bedre møde og skabe en bedre dialog parterne i mellem. Men også sikre at de ikke begår de samme dumme fejl, som man selv har gjort.

”At være frivillig, er ikke kun at hjælpe andre. Man får også selv en masse ud af det”

– For nogle handler det også om at bygge et CV op. Man kan nemlig bruge dét at være frivillig, når man skal søge videre. Så det går i høj grad begge veje. Det gode er, at man hurtigt ser et resultat af ens indsats. For eksempel børn, der blomstrer op til et arrangement, fordi de kan komme til at klappe nogle dyr. Der er en hurtig respons tilbage, som er guld værd. Følelsen af at gøre en forskel giver også noget til én selv. Så at være frivillig, er ikke kun at hjælpe andre. Man får også selv en masse ud af det, påpeger Brian.

HVORDAN BLIVER MAN FRIVILLIG?

Man kan blive frivillig i Autismeforeningen på flere forskellige måder.

- Det nemmeste er at ringe eller sende en mail til den lokale kredsformand.
- Deltager man i et af den lokale kreds' arrangementer, kan man kontakte de frivillige og høre, om der er noget, de har brug for hjælp til.
- Derudover er man altid velkommen til at kontakte hovedforeningen, hvis man gerne vil være frivillig. Man kan kontakte Autismeforeningen på **mail: kontor@autismeforening.dk** eller **telefon 70 25 30 65**

Vi forventer ikke, at man har særlige forudsætninger eller erfaring for at blive frivillig. Man byder ind med de kompetencer eller interesser, man har, og finder ud af, hvordan det matcher dét, man mangler i den pågældende kreds.

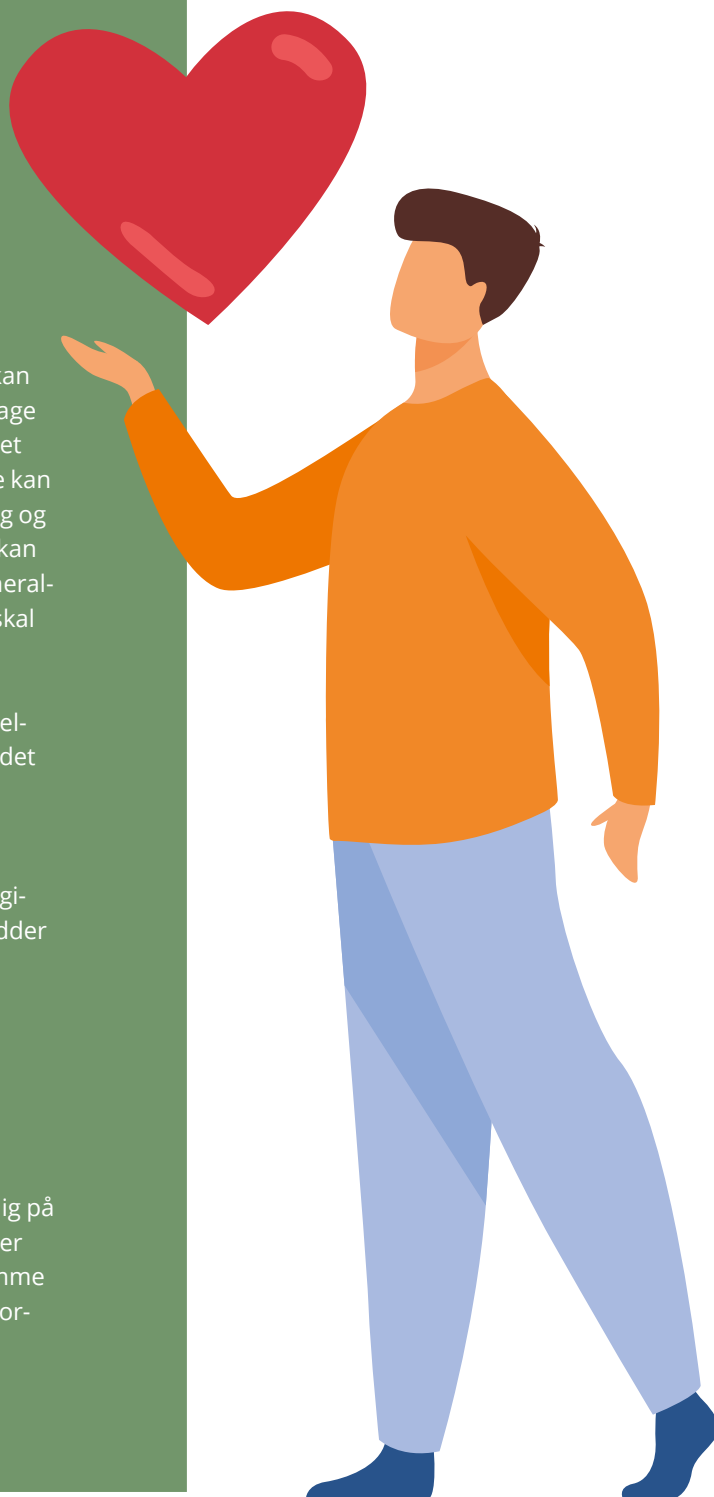
På **Autismeforeningen.dk** kan du finde kontaktoplysninger til både hovedforeningen og de lokale kredse rundt om i landet.

HVAD KAN MAN LAVE SOM FRIVILLIG?

Der er mange muligheder for at lave frivilligt arbejde i AutismeForeningen og ude i de lokale kredse. Det vigtigste er, at man kan være frivillig på sine egne præmisser.

- Man kan stå for et helt arrangement, men det kan også være, man bare har lyst til at komme og bage en kage eller brygge et par kander kaffe. Sætte et par stole op og åbne døren for gæsterne. Nogle kan være lidt sårbare eller kan have en travl hverdag og kun få timer til rådighed. Derfor er dét, at man kan lave to kander kaffe til AutismeForeningens generalforsamling én gang om året også helt fint. Det skal der også være plads til.
- Andre er frivillige på en måde, hvor de enten melder sig som kasserer, revisor eller formand, og det kræver naturligvis et helt andet antal timer.
- Man kan vælge at blive bisidder. Det kræver et kursus, som vi tilbyder gennem vores socialrådgiver, hvor man får information om, hvad en bisidder hjælper med og hvordan.
- Det er også muligt at være frivillig ved at være politisk aktiv i vores forening og sidde i Dansk Handicapforbunds lokalafdelinger og derved komme ind i handicaprådet i kommunen.
- Endelig er der fine muligheder for at være frivillig på afstand. Hvis man har svært ved at møde op eller sidde i større forsamlinger, kan man sidde hjemme og lave fx fondsansøgninger, høringsbreve og forslag til kommunen m.m.

NÅR MAN KAN GØRE DET BEDRE FOR SIN EGEN SØN, SÅ MÅ MAN JO OGSÅ KUNNE GØRE NOGET FOR ANDRE

Bernd Weibeck, der er bosat i Nibe, har været en del af Autismeforeningen Kreds Nordjylland siden 2001, og han kom med i Autismeforeningens Hovedbestyrelse i 2003. Gennem alle årene har han været meget aktiv som frivillig, og han har utrætteligt taget kampen op, når problemer har spændt ben for sønnens trivsel.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Jeg blev frivillig, fordi jeg fik en søn med autisme. Det hele startede med, at vi godt vidste, der var ét eller andet med Søren, og derfor tog vi ham til en børnelæge. Det var i marts 2000. Lægen vurderede Søren til at være autist, men han skulle udredes igennem børnepsykiatrien. Vi fik så brev fra sygehuset om, at vi kunne komme til en forundersøgelse i april 2001. Min kone og jeg kiggede på hinanden og sagde: "Hvem er det lige, vi skal have fat i her, for det skal i hvert fald blive løgn!"

– Så skete der det, at min kone "kom til" at ringe til TV Nord, og da jeg kom fra arbejde, sagde hun, "i aften skal du i TV Nord." Årsagen var, at TV Nord i efteråret før havde lavet en udsendelse omkring den lange ventetid på børnepsyk, og da min kone ringede til dem, havde de netop besluttet, at de ville følge op på, hvordan det var gået. Så min kones henvendelse lå lige til højrebænet, husker Bernd.

– En måned senere var vi på påskebesøg hos min svigerfar og hans kone i Esbjerg, og her fortalte min svigerfar, at der ikke var så lang ventetid på udredning dernede. Så vi besluttede at kontakte børnepsykiatri i Esbjerg for at høre, om de ville tage Søren. Det ville de gerne; han skulle bare overføres fra Aalborg. Det blev han, og kort tid efter, i juni, kom Søren til forundersøgelse, og han blev udredt i august. Vi havde herefter et netværksmøde med de implicerede parter i Esbjerg og Aalborg Kommune, og alle var enige om, at Søren skulle

i specialbørnehaven, Birken. Vi fik efterfølgende et brev om, at der var to års ventetid, for man havde kun seks pladser til rådighed i hele Nordjylland. Vi overvejede så, hvem vi nu skulle tage fat i.

SENDE EN SKRIFTLIG KLAGE

Skæbnen ville, at specialbørnehaven Birken havde en småbørnsgruppe, hvor en småbørnsvejleder kom hjem til Bernd og hans kone for at fortælle om, hvordan det var at have et barn med autisme, og hvad det medførte.

- Herigennem kom vi i kontakt med nogle andre forældre, og vi diskuterede, hvad vi kunne gøre ved problemet med de manglende pladser. Dengang lå beslutningerne hos amtet, og jeg foreslog, at vi lavede en skriftlig klage og sendte den til amtsborgmesteren og samtidig involverede TV Nord i det, for så kunne han få lov til at stå til regnskab. Som sagt, så gjort - og et par måneder efter var der seks nye pladser, forklarer Bernd.

DET FRIVILLIGE ARBEJDE STARTER

Det var også i 2001, at Bernd og hans kone, som på det tidspunkt var blevet frivillige i foreningen, fik en indkaldelse til generalforsamling i lokalafdelingen i Autismeforeningen. Den daværende bestyrelse havde kun ét punkt på dagsordenen: at få lokalafdelingen nedlagt.

- Det var tydeligt, at man havde forventet, at det ville ske. Det kunne vi se på antallet af stole, der var stillet frem. Men i stedet troppede hele den småbørnsgruppe på 30 personer, som jeg nu var blevet en del af, op, og inden aftenen var forbi, var vi ni personer til en ny bestyrelse, inklusiv mig selv. Det var på den måde, mit frivillige arbejde startede. Jeg har egentlig altid tænkt, at når man kan gøre det bedre for sin egen søn, så må man jo også kunne gøre noget for andre. Og det har altid været en drivkraft.

Bernd Weibeck

-frivillig og bestyrelsesmedlem
i Autismeforeningen.

"Min kone og jeg kiggede på hinanden og sagde: "Hvem er det lige, vi skal have fat i her, for det skal i hvert fald blive løgn."

autismementor

- Bofællesskaber
 - Mentorordning
 - Vejledningsforløb
 - Selvforståelsesforløb
 - Ungeklub
- FOR Mennesker
MED AUTISME**

**VIDSTE
DU AT?**

Autismementor startede en solskinsdag sommeren 2011 med en ambition om at lave tiltag inden for autismespektret i Region Hovedstaden.

www.autismementor.dk

Ring til os på 6048 3449 | tina@autismementor.dk

– Efter et par år, i 2003, blev jeg valgt ind i hovedbestyrelsen i Landsforeningen Autisme (I dag Autismeforeningen, red.), og der har jeg stort set siddet lige siden. Kun afbrudt af en pause fra 2019-2023, siger Bernd.

Men det er ikke kun her, Bernd har været engageret i frivilligt arbejde. Han er med i DH Aalborg, Dansk Handicap Forbunds Aalborg afdeling, og i forbindelse med det frivillige arbejde i Autismeforeningen har han ligeledes siddet i Autismeforeningens Ejendomsfond og deltaget i flere nordiske møder.

Hertil kommer, at han har været med til at starte bosteder op i hhv. Ørting ved Odder og Broager ved Hirtshals, hvor han efterfølgende sad i begge stedenes bestyrelser i lange perioder.

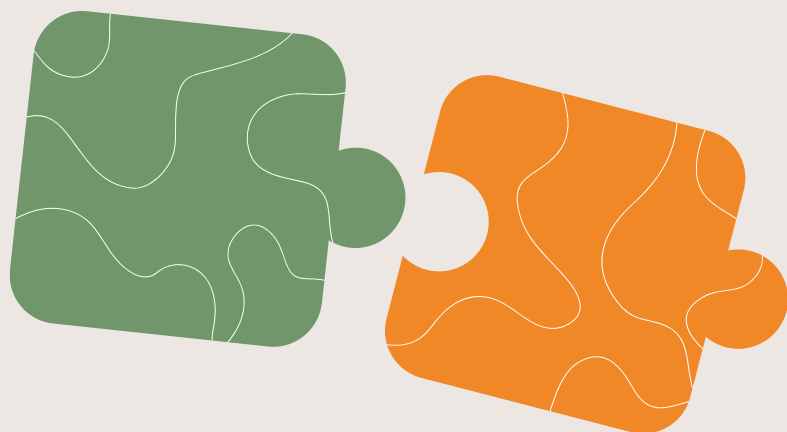
RWANDA OG VIGSØ

Det frivillige arbejde har givet rigtig gode oplevelser for både Bernd og hans familie.

– For nogle år siden var jeg i samarbejde med DH en tur i Rwanda i Afrika sammen med et par andre frivillige i Autismeforeningens bestyrelse. Tanken var at hjælpe til med at oprette en forældrebestyrelse dernede. Men sagen blev desværre sat i bero på grund af coronaen.

– En anden fantastisk oplevelse var sommerarrangementet, Autisme i Fokus, som Autismeforeningen stod bag. Det bestod af en uges ferieophold i et feriehus i Vigsø, i nærheden af Hanstholm, for familier med autistiske børn. Mens forældrene deltog i eksempelvis foredrag, kørte jeg børnene på tur i en bus, jeg havde taget med. Vi var blandt andet i Klitmøller og på shoppingtur i Thisted. Det var et virkelig godt tilbud, for man mødte en masse mennesker med de samme udfordringer som os selv, og jeg synes især, det var givende at opleve bredden på spektret og se, hvor forskellige mennesker er.

- Det gode ved disse ferier var også, at alle kunne være med. Det var faktisk den eneste ferie, vi som familie kunne holde sammen med Søren. Fra starten havde jeg sagt, at vi nok kun var med i omkring femten minutter på grund af Søren. Men i virkeligheden var vi med i 15 år, lige indtil coronaen også satte en stopper for dette.

NETVÆRK OG VIDEN ER NOGET AF DET VIGTIGSTE

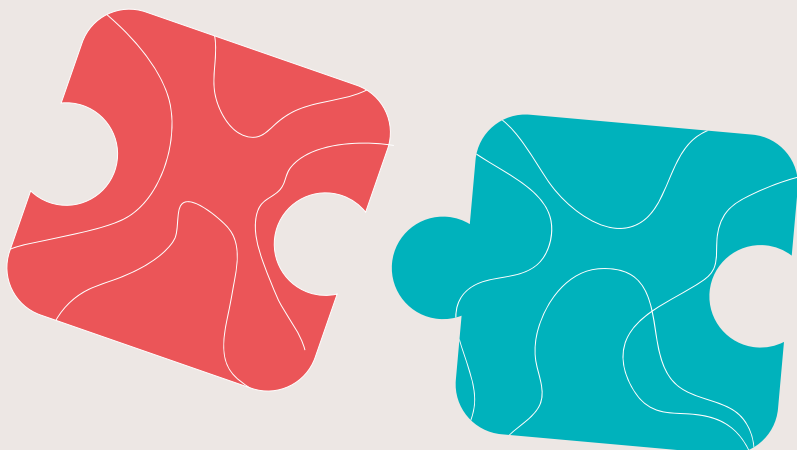
Bernd synes, at det frivillige arbejde på mange måder kommer ham selv til gode.

– Vores søn flyttede hjemmefra allerede som 18-årig. Han er infantil autist og mentalt retarderet, uden sprog og nogle gange meget udadreagerende. Men fra han kom i børnehaven, og til han gik ud af skolen, kørte det hele rigtig, rigtig godt. Vi var nemlig så heldige, at Søren kom ind i noget, der hed Specialgruppen i Aalborg Kommune som 3 ½-årig, hvor han fik tilknyttet en specialrådgiver. Og han havde den samme rådgiver, da han stoppede som 18-årig. Det var vi meget heldige med, mener Bernd.

Da Søren flyttede hjemmefra, var det til Gennem Bakkerne i Vodskov, og det første års tid gik rimelig godt. Men herefter begyndte det at gå mindre godt.

– Så satte jeg satte mig på tværs og sagde: "Nå, men så må vi selv lave et bosted for ham". Det har vi så gjort i Nibe. Det er noget af dét, jeg personligt har fået ud af mit frivillige arbejde. Dertil kommer, at jeg gennem årene både har fået opbygget et kæmpestort netværk og tilegnet mig en omfattende viden. Jeg kender Gud og hvermand inden for autismeområdet, jeg véd, hvem jeg skal ringe til, hvis der er noget, jeg er i tvivl om. Både andre forældre og fagfolk.

– Det er uvurderligt, og det er lige præcis dét, der gør, at man tør kaste sig ud i et projekt som at skabe et nyt bosted.

DET NYTTER VIRKELIG NOGET

Det er sådan noget, man også kan få ud af at være frivillig, vurderer Bernd og fortsætter.

– Det går begge veje. Jeg synes måske ikke, man skal bekymre sig så meget om, hvor meget tid, man bruger på det. Det essentielle er, at man får nogle at snakke og sparre med. Det er så vigtigt, at man kommer til at tale med andre mennesker, som kender til udfordringerne og måske har idéer til løsninger. Det, som den ene ved, har den anden måske behov for at få at vide. Fx hvem man skal tale med på kommunen eller noget andet. Det er dét, der driver det, og så lysten til at gøre en forskel.

– Samtidig kan jeg da ikke lade være med at glæde mig over, at det virkelig nytter noget. At det godt kan betale sig at bruge tid, kræfter og vilje på at kæmpe de her kampe som frivillig. Og så skal man tro på, at det kan lade sig gøre.

ET PERSONALE, DER VIL DEM

I dag stortrives Bernds søn på sit bosted i Nibe. Han er blevet medicinfri takket være den pædagogisk strukturerede indsats, som fokuserer på den enkelte. Så nu tager han i Jem & Fix, og han har lige været ude at cykle 34 km på en side-by-side cykel med en pædagog.

– Det er jo rene solskinshistorier. Hertil kommer naturligvis også tilfredsstillelsen ved, at det ikke kun er min søn, der bor og har det godt på bostedet. Der bor også tre andre, som trives på alle måder. For her er et personale, der vil dem.

– Jeg kunne så godt ønske mig, at vi havde mindst 10 af denne slags bosteder rundt omkring, slutter Bernd.

Velkommen til Sofie Ribbjerg Efterskole

Sofie Ribbjerg Efterskole er en specialefterskole med plads til 94 unge mennesker.

Vi vægter fællesskab og læring højt. Her får eleverne mulighed for at vokse personligt, socialt og fagligt i trygge rammer. Vi står klar til at støtte hver enkelt elev på deres unikke vej mod fremtiden. Vi har et bredt fagtilbud og udarbejder individuelle skemaer efter elevens valg.

Se mere information på skolens hjemmeside.

www.sofieribbjerg.dk
Tlf.: 54 43 21 26
Brarupvej 2 – 12
4840 Nørre Alslev

NJORDRUM CARE

- UNDERSTØTTENDE ARKITEKTUR

*“Vi påvirkes alle
af de omgivelser
vi lever i.*

– Med en autismediagnose, kan det være livsafgørende, om ens hjem har en beliggenhed og en indretning, der understøtter trivsel, udvikling og muligheden for at være ligeværdig deltager i samfundet. “Vores ambition er at skabe bygninger, som ikke bare er kasser, hvori der foregår noget pædagogik – bygningerne skal være en del af den pædagogiske indsats,”

– forklarer projektudvikler Lars Aarup om Njordrum Cares vision for understøttende arkitektur, der skal give en bedre hverdag for blandt andet mennesker med autisme.

I praksis føres denne vision ud i livet med præfabrikeret, modulært træbyggeri komponeret med naturlig indbygget fleksibilitet og skalérbarhed. En innovativ byggefilosofi, der er blevet finpudset over de sidste mange år: "Den nyeste version af vores boliger står på skuldrene af nogle boliger, som jeg har været med til at realisere i mit tidligere job som Områdechef for Specialområde Autisme i Region Midtjylland. Der byggede vi 34 autismevenlige boliger, som blev en kæmpe succes. Efterfølgende ønskede vi at bruge de erfaringer til at lave en endnu bedre model," forklarer Lars Aarup.

UNDERSTØTTER DET LEVEDE LIV

Med en årrække af erfaring indenfor både autismeområdet, arkitektur og design, så er Njordrum Care klar til at løfte sløret for deres version 2.0 af den autismevenlige bolig i form af projektet "Ny Højtoft". Et bosted for voksne med autisme, der skal sætte nye standarder: "Vores ambition er at bringe arkitektur og design ind som noget, der understøtter det liv, der leves i vores huse. Det skal gøres ved hjælp af gode materialer og detaljer, så vi ikke bare skaber huse – vi skaber hjem og boliger for de mennesker, der skal bo der," forklarer Lars Vejen, Partner og arkitekt i Njordrum Care.

Helt konkret, så skal ambitionen opfyldes ved at skabe boliger, der kan agere frirum i harmoniske omgivelser:

"Rigtig mange mennesker med autisme bliver sensorisk overstimulerede, så det er altafgørende, at de kan få ladet batterierne op i rolige omgivelser"

Derfor bruger vi farver og materialer fra naturen, fordi vores hjerner kan genkende det og man ikke skal bruge unødigt energi på at processere omgivelserne," fortæller Lars Aarup. Udover at bringe naturen indenfor i boligerne, så er det også afgørende for Njordrum Care blandt andet at bygge skærmede boliger, så de borgere, der fx er sensorisk hypersensitive, kan finde fuldstændig ro uden stimulans fra naboer og omgivelser.

For at have overskud til at vælge fællesskabet til, skal man have et hjem, hvor man kan finde ro og lade op. I tilknytning til boligerne bygges der fællesbygninger og uderum, hvor borgerne kan mødes for aktivitet og samvær.

Ny Højtoft er bestemt ikke eneste skud på stammen for Njordrum Care og den understøttende arkitektur – virksomheden har projekter under udvikling i hele landet og endda så langt væk som i Japan, hvor første projekt står færdigt i starten af 2024.

DET ER ET STED,
HVOR MAN KAN
KOMME OG **VÆRE**
SIG SELV

Tine Rasmussen er næstformand i Autismeforeningen Kreds Storkøbenhavn Nord, og grunden til, at hun gik ind i det frivillige arbejde i foreningen er, at hendes mands søn blev diagnosticeret med autisme i 2018.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Min mand og jeg kiggede på hinanden og sagde, "det skal vi vide noget mere om – vi melder os ind i foreningen!" Vi er begge to foreningsmennesker, og det ligger vel nærmest i vores gener at være foreningsorienterede, så derfor valgte vi i 2019 at gå til generalforsamling i den lokale kreds, fordi vi tænkte, at det måtte vi bakke op om. Min mand kom i bestyrelsen, og jeg blev tilknyttet som frivillig. Nu skriver vi 2024, og nu er min mand formand for kreds Storkøbenhavn Nord, og jeg er næstformand, fortæller Tine.

DER MANGLEDE ET NETVÆRK

I kreds Storkøbenhavn Nord har man etableret et netværk for voksne autister. Baggrunden var, at man i foreningen mente, at der manglede netværk – både for de pårørende, men også for autisterne selv. Nogle har nemmere ved at skabe netværk end andre, men efter Tines erfaring er det en svær opgave for mange. Også for de pårørende, som oftest er forældrene. Det ville hun gerne gøre noget ved, og så skete der noget, som satte gang i processen.

– I foreningen fik vi en henvendelse fra et medlem, Alexander, der er autist, og som havde et stort ønske om at skabe et netværk for voksne autister. Vi inviterede ham ind til en snak, for det ville vi rigtig gerne hjælpe med. Nu er udfordringen ved alle denne slags aktiviteter, at det kræver et kæmpe arbejde. Man skal have et sted at være, og det kræver ressourcer i form af persontimer, for der er nogle, der skal stå for det. Men hvis Alexander havde mod på at gå i gang med projektet, ville vi som bestyrelse meget gerne hjælpe ham med at finde et sted, det kunne foregå, og måske også støtte lidt økonomisk en gang i gennem.

Vi kunne godt mærke, at intentionerne var der, men det var alligevel for stor en opgave at løfte for den unge mand alene. Han havde brug for en med-tovholder. En person, som kunne styre alt det praktiske, og derfor gik jeg med ind i det, fortæller Tine.

ALEXANDER OG JEG STÅR FOR ARRANGEMENTERNE

– Nu har vi fået et sted i foreløbig et år i et frivillig-center i Herlev, hvor vi kan benytte et lokale den sidste torsdag i hver måned. Alexander er blevet tilknyttet som frivillig til at hjælpe med at lave netværksmøderne, og det er ham og jeg, der står for arrangementerne. Vi har også lovet deltagerne, at mindst én af os to altid vil være til stede til netværksmøderne.

– Det vigtigste er, uanset om jeg kan deltage til selve møderne eller ej, at den rolle, jeg har i projektet, består i at sende invitationer ud, stå for rammerne og de øvrige praktiske ting. Når det er på plads, tror jeg godt, Alexander selv kan stå for aftenens arrangement. Det er bare vigtigt, at der er én, der bevarer overblikket og har styr på rammerne, understreger Tine.

INGEN RESTRIKTIONER UD OVER ALDER

Netværket er defineret som værende for voksne autister, og man skal være fyldt 18 år. Derudover er der ikke sat nogen restriktioner op.

– Vi har derimod skrevet, at det er et sted, hvor man kan komme og være sig selv, hvor man ikke behøver at maskere sig, og hvor man gerne må stamme og så videre. Så umiddelbart er alle inden for målgruppen velkomne.

– I skrivende stund har vi haft tre netværksmøder, og vi oplever, at det er blevet taget rigtig godt imod. Vi har som øvre grænse sagt, at der maksimalt kan være 25 til møderne. Indtil videre er vi landet på omkring 10-12 deltagere. Der er både gengangere og nye, og det er fint. Det virker til, at deltagerne er meget glade for, at de nu har fået denne mulighed.

AKTIVITETSPUNKTER ER IKKE ET "MUST"

Fra starten havde Tine og Alexander lagt op til, at deltagerne kunne byde ind med, hvad de havde lyst til at lave til næste netværksmøde. Men det kom der ikke rigtig nogen respons på i starten.

– Derfor prøver jeg at være lidt kreativ og finde på nogle aktiviteter. Deltagerne spiller spil med hinanden eller med mig. Vi har haft te-smagning, og jeg har også købt nogle forskellige spørgsmålskort, som de, der har lyst, kan bruge til at starte en samtale med. Senere på sæsonen har jeg tænkt at invitere en bekendt, som folder sådan noget japansk origami. Det kunne nok være interessant for nogle i netværket. Og i december skal vi have pakkeleg og lidt hygge.

På seneste møde var ideer fremme om fælles ud af huset-aktiviteter.

– Nu er det jo heller ikke sådan, at der absolut skal være et aktivitetspunkt på dagsordenen. Det er ikke et "must". For netværksmøderne handler jo mest om, at deltagerne skal lære at være sammen med andre og blive lidt nysgerrige på andre mennesker. Men for dem, der ikke har fundet sammen i et spil eller en anden aktivitet endnu, kan jeg godt mærke, at nogle af samtalerne med hinanden bliver ført gennem mig. På det punkt skal jeg lære at flytte mig lidt ud til siden. For det er jo deres netværk, pointerer Tine.

Der er dog ingen tvivl om, at der er et behov for at få sat nogle rammer for at udvikle relationer, for ellers bliver deltagerne på deres egen banehalvdel.

– Jeg vil jo gerne have, at de i sidste ende lærer hinanden så godt at kende, og netværket vokser sig så stærkt, at de glæder sig til at komme og møde hinanden. Et helt klart succeskriterium for mig ville være, at vi kan bevare et netværk, der kan køre længe. Og at de, der deltager, føler, at de har fået noget godt ud af det. Noget, der er brugbart for dem, som de ikke kan få andre steder.

– Desværre har vi en stor udfordring i at finde et mere permanent sted at være, for der er utrolig mange foreninger – og derfor også rigtig mange, der har behov for lokaler. Og med autister nytter det ikke noget, at vi skal flytte rundt. Hvis det skal fungere ordentligt, skal vi kunne være det samme sted i en længerevarende periode, afslutter Tine.

Elmelund er en selvejende institution under Jysk Børneforsorg/Fredelhjem.

På Elmelund kan man gå i skole (STU), være i erhvervsafklaring eller beskyttet beskæftigelse. Udover dagbeskæftigelse, tilbyder Elmelund anbringelse til unge u. 18 år og botilbud til borgere over 18 år. Målgruppen er borgere med varige kognitive og mentale handicap, kombineret med fx autisme, ADHD, angst, OCD m.fl.

Vi arbejder hver dag med unge mennesker, der har brug for menneskelig og pædagogisk støtte for at udfolde sig i livet. Vi er til for at sætte retning og skabe mening, og tilbyde forløb i relation til at bo, arbejde, uddanne sig og leve et aktivt fritidsliv.

Hos Elmelund tror vi på, at alle mennesker har en plads i livet.

At vi alle er lige meget værd, og at vi skal tilbydes de bedst mulige rammer, for at få lov til at blomstre og få mest muligt ud af tilværelsen.

Mail: info@elmelund-jbf.dk
Forstander: **Alice Bojer Thomsen**

Næstekærlighed • Anerkendelse • Udvikling • fællesskab

Find os her

Etablerings år:
1996

Adresse
Hanstholmvej 32
7700 Thisted

Telefon
97 91 24 23

Se mere på:
elmelund-jbf.dk

VI VAR RYSTEDE OVER, AT MAN OVERHOVEDET KUNNE FÅ DEN IDÉ...

Agnieszka Thomsen, kaldet Aga, og Line Andresen har begge en søn med autisme, der går i 9. klasse på Ådalsskolen i Vamdrup. Da drengene i august skulle starte på et nyt skoleår, lå der en besked til forældrene i Aula. Her informerede skolen om, at Kolding Kommune havde lavet et spareforslag, som gik ud på, at de to specialskoler i kommunen, Ådalsskolen og Karen Blixen Skolen, skulle nedlægges og i stedet være specialklasser under Vamdrup Skole og Bakkeskolen. Aga og Line, som begge er frivillige i Autismeforeningen Kreds Trekanten, blev mildest talt foruroligede over kommunens planer, og de besluttede at gå ind i sagen med henblik på at få kommunen til at droppe forslaget.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

For mig at se var det en fuldstændig tåbelig idé, og jeg blev virkelig harm og rystet over, at kommunens besparelser igen skulle findes på bekostning af de mest sårbare og dem, som har brug for de kompetencer, som disse skoler har. Så for mig var det fuldstændigt naturligt at gå ind denne sag. Både som mor, men også som medlem af Autismeforeningen, forklarer Aga, og Line tilføjer:

– Det var nogenlunde de samme årsager, der lå til grund for, at jeg gik ind i sagen. Og jeg tænker også, at det er interessant at vide, at idet begge vores børn går i 9. klasse og derfor snart er på vej væk fra skolen, så er det ikke en sag, vi har kæmpet for vores egne børn. Det er noget, vi gør, fordi vi begge to grundlæggende blev helt rystede over, at man overhovedet kunne få den idé at ødelægge så godt et tilbud, som Ådalsskolen er til børn med autisme.

Aga indskyder: – Det er også vigtigt at vide, at Ådalsskolen er det eneste tilbud, vi har for autister i Kolding Kommune. Så det ville have en kæmpe konsekvens at lukke skolen – eller lægge den under Vamdrup Skole.

EN KLAR STRATEGI

Det er ikke nogen nem opgave at tage kampen op med en kommunes spareplaner, og det blev en heftig periode på tre-fire uger, hvor Aga og Line, sammen med de tre andre forældre i styregruppen, var i gang fra morgen til sen aften. Men styregruppen havde en klar strategi.

– Fra starten lagde vi en slagplan for, hvordan vi ville gribe sagen an. Vi, der har siddet i styregruppen, kommer med forskellige kompetencer, og alle har en viden på forskellige områder, som vi har kunnet sætte i spil. Vi lavede en plan om, at vi ville have en samtale med i hvert fald én repræsentant fra alle partier i byrådet. Hertil kom, at vi har haft en rigtig god mediedækning. Én af dem, der sidder i styregruppen, er uddannet journalist og har mange års erfaring, så hun havde en del kontakter, hvilket gjorde, at vi ret hurtigt kom ud i medierne. JyskeVestkysten var gode til at gribe fat i problematikkerne, og har lavet rigtig mange artikler og bragt læserbreve fra forskellige personer. Ikke kun vores synspunkter, men også fra fagfolk og andre forældre, forklarer Line.

“Vi har fået en fantastisk opbakning fra alle”

- Agnieszka Thomsen, frivillig i Autismeforeningen Kreds Trekanten

Her uddyber Aga: – Vi opfordrede også forældre og andre til at skrive hørings svar og læserbreve, og vi har fået en fantastisk opbakning fra alle.

Vi lavede desuden en Facebook-gruppe, som voksede sig større og større. Også her opfordrede vi folk til at lave hørings svar og tilbød hjælp til at læse dem igennem.

– Vi oplevede, at det både var forældre og fagfolk, som bakkede op omkring vores sag. Blandt andet lærerkredsen i Kolding og Autismeforeningen – og så en stor og stærk forældregruppe. Og ligeledes bedsteforældre; det har vi kunnet se på nogle af hørings svarene. Der er ingen tvivl om, at der har været kolossal opbakning fra forældre og bedsteforældre, men der har også været en række fagpersoner ude på skolerne, som har siddet lidt i en klemme for, hvor meget de har kunnet udtale sig. For de har jo også siddet med en stor bekymring, pointerer Line

SPAREFORSLAGET GAV INGEN MENING

Kolding Kommunes forslag om at nedlægge Ådalsskolen og Karen Blixen Skolen og i stedet etablere specialklasser i almene folkeskoler blev beskrevet i kommunens budgetnote 7.6. Her var det tydeligt for styregruppen, at spareforslaget ikke gav nogen mening.

– For det første var der den forventede besparelse. I de møder, vi har haft med politikerne, har vi henvist til de beløb, de havde beskrevet i budgetnoten: En årlig, meget beskedent, besparelse på 270.000 kr. på Ådalsskolen og et tilsvarende beløb på Karen Blixen Skolen.

– Derudover stod der i noten, at man gerne ville have et fagligt samarbejde mellem det almene og specialområdet, og det skulle være en begrundelse for at lægge ledelsen sammen. Det er jo fuldstændigt tåbeligt at komme med sådan et forslag, for vi er da store fortalere for, at der skal være et samarbejde! Men det samarbejde eksisterer allerede, og har eksisteret i mange år, hvor man fra Ådalsskolen har taget ud på almene skoler og lavet co-teaching, forskellig vejledning og alle mulige fine forløb.

"Jeg har opnået rigtig meget socialt og i forhold til min personlige udvikling. Det har givet mig troen på, at jeg fungerer."

Morten, tidligere STU-elev,
Special Minds Aalborg.

Vi skaber udviklende rammer for unge og voksne med autisme

- 4 Special Minds-afdelinger sætter din kurs mod uddannelse og job
- 10 BOAS-afdelinger med målrettede botilbud til mennesker med autisme

Den Sociale Udviklingsfond
Telefon: 70 19 28 00
Special Minds
Telefon: 86 12 56 60

Den Sociale Udviklingsfond er en non-profit almennyttig fond med speciale i individuelt tilpassede løsninger. Rundt om i hele Danmark er der 30 afdelinger.

Læs mere på www.suf.dk
og www.specialminds.dk

“De argumenter, de har fremlagt, holder simpelthen ikke”

*- Agnieszka Thomsen, frivillig i
Autismeforeningen Kreds Trekanten*

– Vi har desuden forklaret politikerne, at man sagtens kunne lave det samarbejde uden at lægge skolerne sammen. Vi var ikke i tvivl om, at vi havde meget tydelige og gode begrundelser for, hvorfor kommunen ikke skulle gennemføre deres plan. For de argumenter, de har fremlagt, holder simpelthen ikke.

– Men vores helt store bekymring har været, om der var en bagtanke med det her, som man ikke har kunnet læse i budgetnoten. Var hensigten at lave større besparelser på længere sigt? For lige nu hedder det en specialscole, og Kolding Kommune ville lave det om til specialklasser. Ved at gøre det, er det helt andre vilkår, der gælder. Der er dårligere normering, dårligere forberedelsestid og alle mulige ting, så kommunen på sigt ville kunne spare rigtig mange penge. Men samtidig give et rigtig dårligt tilbud til de børn, som virkelig har brug for de muligheder, der eksisterer i dag, pointerer Line.

– Den høje faglighed ville forsvinde, hvis kommunen fik deres planer gennemført. I dag har vi nogle lærere og pædagoger på Ådalsskolen, som besidder meget høj faglighed, og hvis de skulle lægges ind under de almene skoletilbud, ville denne faglighed ikke følge med, vurderer Aga.

INGEN GRUND TIL BEKYMRING...

Fra starten, da forældregruppen fik information om spareforslaget, lød meldingen fra Ådalsskolen, at man ikke skulle være bekymret, for der ville ikke blive ændret noget. Det samme sagde politikerne til de møder, styregruppen deltog i. Ifølge dem ville børnenes hverdag ikke blive forandret. De ville skulle møde op i de samme lokaler, de ville blive mødt af de samme personaler, og der ville ikke være nogen forandring. Ændringerne ville udelukkende være på ledelsesniveau.

– Men! Vi kunne jo godt regne ud, at, for det første: hvis personalet ikke har den leder, de har nu, så får de ikke den sparring og den uddannelse, de skal have. De vil ikke blive ved med at have det samme fokus på den specialpædagogiske viden, de skal have.

For det andet stod der ligeledes i budgetnoten, at der skulle være en fælles skolebestyrelse.

Lige nu har Ådalsskolen naturligvis sin egen skolebestyrelse, som udelukkende arbejder ud fra de behov, børnene derude har. Ved at blive lagt sammen ville vi have én ud af syv pladser i forældrebestyrelsen, hvor resten af medlemmerne i bestyrelsen skulle varetage børn på en almen skole. Så det ville uden tvivl gradvist give dårligere vilkår for både børn og personale, også selv om vi var blevet lovet, at det kun var på ledelsesmæssigt plan. Der har været meget usikkerhed, og det har været svært for folk, der ikke har sat sig ind i planerne, at forstå, hvorfor vi har reageret, som vi har. For, som de siger, der bliver jo ikke ændret noget. Men sådan er virkeligheden bare ikke! Langt fra!, siger Line.

ORDENTLIGHED OG HÅRDT ARBEJDE

Nu er forslaget om at nedlægge de to specialskoler heldigvis droppet, men hvordan har Aga og Line egentlig oplevet hele forløbet?

– Vi har haft en kæmpe stor styrke i, at vi har været denne fem-mands styregruppe. Vi har haft et virkelig godt samarbejde, og det har været gennemgående for os, at hele forløbet har skullet foregå med ordentlighed og i en god tone. Vi har mødt alle omkring os med venlighed og været meget ydmyge i hele processen. Det har været hårdt arbejde, fordi vi har været så meget på, og vi har skullet koordinere og finde ud af, hvem tager hvilke møder, og hvem skriver dette her, hvem snakker med denne journalist, hvem hjælper den far, der har brug for hjælp til et høringsvar. Så der har været meget at koordinere, siger Line, og Aga fortsætter:

– Ja, og så skulle vi også passe vores arbejde, og vi skulle alt muligt andet også. Så det har været en vild periode.

Men vi sidder med en god følelse nu. Vi er glade og lettede, og det giver en stor tilfredshed, at planerne er droppet. Men vi sidder også med en følelse af, at det manglede da bare! Det har været meget en intens periode, og det efterlader

også lidt af et tomrum lige nu, for vi har haft så tæt og fokuseret et samarbejde i styregruppen, og så er vi pludselig på den anden side. Men det er rigtig dejligt, at det lykkedes.

– Vi har dog stadig en lille bekymring, for til foråret kommer en tildelingsmodel på specialskoleområdet, som også har konsekvenser for budgettet. Så vi slipper ikke sagen helt. Det kan være, vi skal i arbejdstøjet igen, slutter Aga.

DET ER SÅ VIGTIGT AT FÅ AUTISME PÅ DAGSORDENEN

Jeanette Kæseler Hoffmann fra Vildbjerg er bestyrelsesmedlem og frivillig i Autismeforeningen Kreds MidtVest. Det har hun været i efterhånden 15 år.

Hun er uddannet pædagog og har altid interesseret sig for specialområdet og har derfor stor viden omkring autismespektrummet. Da hendes egen søn viste tegn på autisme, besluttede hun og hendes mand sig for at blive medlem af foreningen.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Vi meldte os faktisk ind i foreningen, inden vores søn, Jonas, fik en diagnose, og det gjorde vi, fordi vi var ret sikre på, at det var der, vi ville ende. Men ikke mindst fordi foreningen havde nogle netværksgrupper. Som familie var det vores indgangsvinkel, fordi vi følte os enormt alene med vores udfordringer, fortæller Jeanette.

– Jonas har en almen intelligens, og det betød, at vi gang på gang fik at vide, at nu skulle vi lige slappe af – og jeg skulle lade være med at være pædagog derhjemme. Og jeg tænkte, at det ikke har noget som helst med dét at gøre. Han er en dygtig dreng, men han ville kunne meget mere, hvis han fik de rigtige rammer. Så vi havde brug for at være i netværk med nogle andre omkring disse problematikker, og vi kom i kontakt med to andre familier, som vi kunne sparre med, spejle os i og komme af med vores frustrationer til. For de forstod alt det, vi stod med af bekymringer og spørgsmål.

EN RIGTIG GOD STØTTE

Helt fra starten har det været en rigtig god støtte for Jeanette og familien at være med i foreningen. Her fik de information om for eksempel de forskellige former for autisme, hvilket gjorde en stor forskel for familien.

– Det gav os en mulighed for at vurdere, hvor i spektret vores søn var og et indblik i diagnosen som helhed. Efterhånden som vi kom ind i netværket og i Facebook-grupper, fandt vi jo også ud af, hvad der var af muligheder. Vi fik råd og vejledning om, hvad vi skulle huske og sige, når vi talte med kommunen, og der var i perioder sagsbehandlere tilknyttet foreningen, som vi kunne ringe til, hvis vi havde spørgsmål. Vi fik dermed en slags værktøjskasse med gode redskaber til, hvordan vi skulle gebærde os – og ikke mindst så fik vi en følelse af, at vi ikke længere var alene. Det har været utrolig rart, fortæller Jeanette.

MANGE FAMILIER MÅ KÆMPE

Det var formanden for Kreds MidtVest, Lise Lotte Bjerger, der opfordrede Jeanette til at komme med i bestyrelsen, fordi, som hun sagde: "du laver jo arbejdet alligevel".

- Det havde hun jo nok ret i, og jeg tror, det er fordi, jeg har kæmpet for handicapområdet, lige siden jeg kom i skolebestyrelsen, da Jonas skulle på specialskole. Det skete samtidig med, at der var pålagt en besparelse på 20 procent i kommunen plus en specialskolesammenlægning. Her endte jeg med at sidde som formand for den nye skolebestyrelse, og vi havde virkelig nogle kampe, der skulle kæmpes. For qua mit fag kunne jeg jo se, hvor mange familier, der skulle kæmpe for ordentlige forhold for deres børn. Og da min søn nu var ved at være så gammel, at jeg godt kunne afse lidt tid til at give lidt igen, sagde jeg ja til Lise Lottes opfordring.

-Hun involverede mig hurtigt i samarbejdet med kommunerne, fordi jeg her havde en stor berøringsflade fra arbejdet i skolebestyrelsen, og derudover var der et medlem af Danske Handicaporganisationer, som manglede sparring, og den opgave tog jeg også. For mig handler det om at få nogle ting kørt i stilling, fordi det er så vigtigt at få autisme på dagsordenen. Det, jeg kan, er at formidle på skrift og i tale, så det er blevet mit primære arbejdsområde, forklarer Jeanette.

DET ER NOGET, JEG BRÆNDER FOR

Selv om Jeanette i perioder bruger ret meget tid på det frivillige bestyrelsesarbejde med møder i såvel Autismeforeningen og Danske Handicaporganisationer som i forvaltningen og ved forskellige arrangementer som fx Mental Talk, så ser hun det ikke som et problem. - Det er jo noget, jeg brænder for, og jeg vil så gerne udbrede kendskabet til autisme, fordi jeg føler, at det gør en forskel.

"Man skal huske på, at det er basisviden, som flertallet har brug for"

*- Jeanette Kæseler Hoffmann,
frivillig og bestyrelsesmedlem i
Autismeforeningens Kreds MidtVest*

- I foreningen får vi nye medlemmer hvert år, og selv om vi "garvede" medlemmer får ny viden og følger med i den nye forskning, så skal vi hele tiden huske basisviden omkring autisme. For den har de nye medlemmer hårdt brug for. Det er lidt en kæphest for mig, for når man enten er i bestyrelsen eller arbejder inden for området, kan man godt være meget optaget af nye tiltag. Men man skal huske på, at det er basisviden, som flertallet har brug for. Det er virkelig en kæphest for mig, og endda så meget, at jeg er gået ind i lokalpolitik. Det har jeg gjort, fordi jeg synes vores område bliver underprioriteret, og hvis man ser på autisme/ADHD, så har vi så mange medlemmer, der kunne så meget mere, hvis de fik de rette betingelser, understreger Jeanette, og hun slutter:

- Det er tankevækkende, hvor lidt der skal til for at gøre en forskel for andre. Hvis du fortæller din historie, så er der altid nogen til at lytte og tage imod den. Så at lave frivilligt arbejde i Autismeforeningen kræver ikke andet end at turde være sig selv og være ærlig.

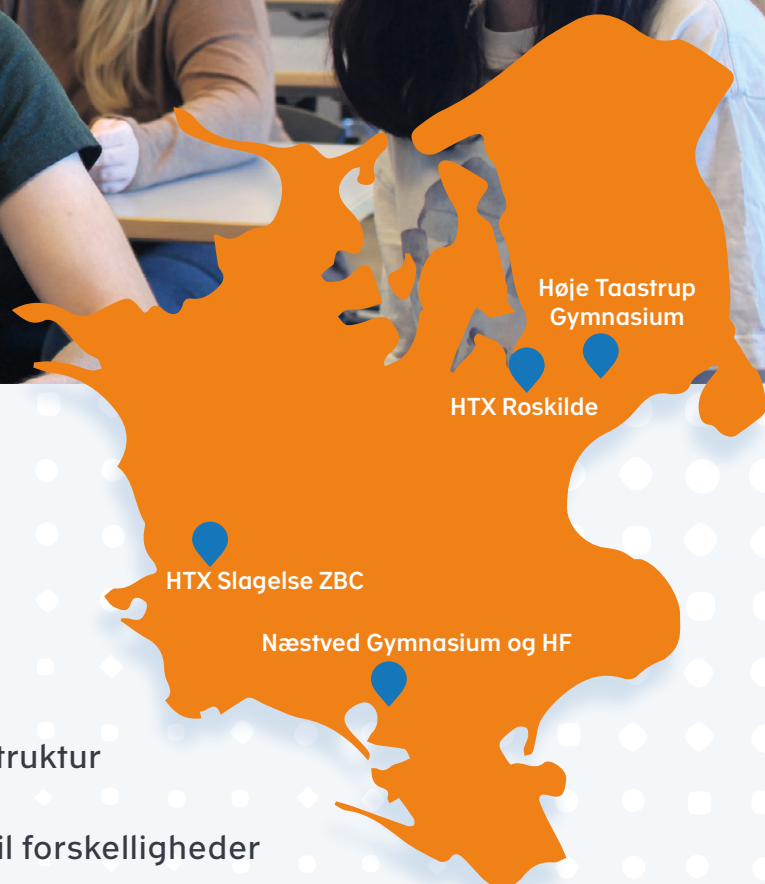
Ønsker du at gå i gymnasiet?

**Vælg et særligt
tilrettelagt forløb for
unge med autisme**

Vælg en uddannelse med:

- Små klasser og et trygt miljø
- Særligt tilrettelagt pædagogik med struktur og tydelighed
- Særligt indrettede lokaler med rum til forskelligheder
- Socialt samvær og fællesskab med ligesindede
- Et tæt samarbejde med efteruddannede lærere
- Mentorordning og personlig støtte
- Vejledning til at komme videre efter studentereksamen

HTX Roskilde
Pulsensvej 4, 4000 Roskilde
Tlf. 46 300 400 • www.htxroskilde.dk

Næstved Gymnasium & HF
Nygårdsvej 43, 4700 Næstved
Tlf. 5571 0676 • www.naestved-gym.dk

Høje-Taastrup Gymnasium
Frøgård Allé 2, 2630 Taastrup
Tlf. 3396 4050 • www.htg.dk

HTX Slagelse ZBC
Willemoesvej 4, 4200 Slagelse
Tlf. 55 78 88 88 • www.zbc.dk

JEG BLIVER
HELT "HØJ"
AF AT OPLEVE,
HVOR **GLADE**
DE ER FOR AT
KOMME HER

I Autismeforeningens kreds MidtVest har man etableret et klubtilbud, KLUBBEN, der er rettet mod normalt begavede autister fra 18 år og opefter. Klubben er tænkt som et frirum og et samlingssted, hvor de unge mennesker kan mødes i trygge rammer og lave forskellige aktiviteter sammen – eller individuelt.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Det er Autismeforeningen kreds MidtVest og Autismecenter Vest, med Søren Dalgaard i spidsen, der står bag initiativet. Søren har siddet i bestyrelsen i Autismeforeningen i de sidste 30 år, og han har desuden været formand for kreds MidtVest i 25 år. For ham var idéen om et klubprojekt som dette ikke helt nytænkning.

– Vi startede projektet med at etablere en klub for vores medlemmer for 10-15 år siden. Dengang lavede vi nogle weekender, hvor man kunne mødes. Men i de sidste år er vi i stedet gået over til at lave et klubtilbud, hvor vi afholder klubaftener 10 gange om foråret og igen 10 gange om efteråret. Det foregår i Autismecenter Vests lokaler, der er beliggende i Snebjerg i den vestlige udkant af Herning. Det er et center, jeg har skabt, mens jeg har arbejdet som frivillig i kreds MidtVest.

HELE TIDEN PÅ FORKANT

Men det er ikke helt ligetil at etablere en klub i autisme-regi.

– Problemet i at lave klubber for mennesker med autismespektrum-forstyrrelser er, at det skal være uddannet personale, der tager sig af det, for det er ikke det samme som at være i en klub for fysisk handicappede. I en klub som vores skal man have en indsigt omkring de problematikker, som unge mennesker på spektret kan have. Det betyder, at man hele tiden skal være på forkant og kunne læse personen. Man skal også vide, at man ikke skal forvente de store sociale forbindelser, men at man kan sagtens sidde i en klub og lave noget for sig selv. Og det er nok for autister, for så er man i en klub og så er man noget, sammen med andre, forklarer Søren og forsætter:

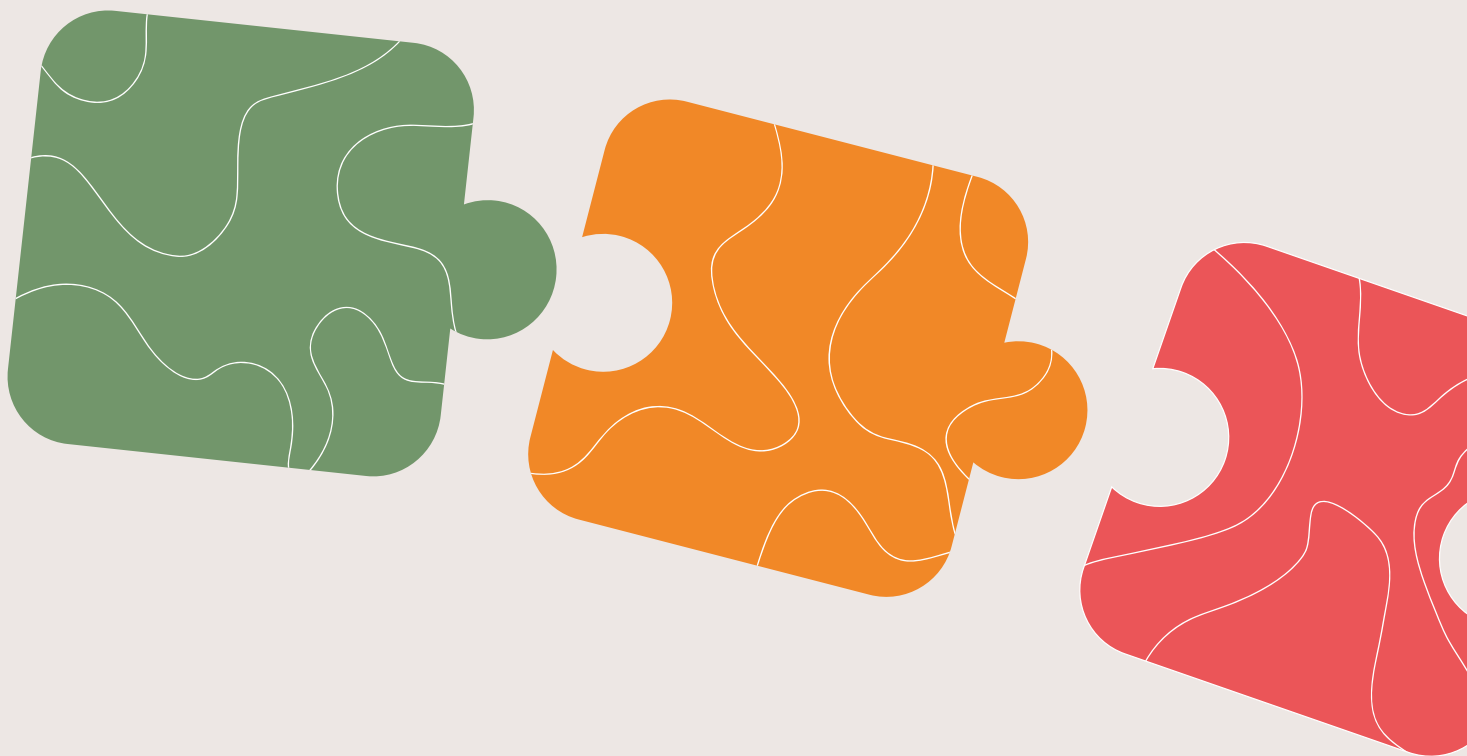
– De mennesker, jeg har ansat ved Autismecenter Vest, er også dem, der tager sig af klubben. Der er to medarbejdere til stede ved hver klubaften, som altid ligger på en onsdag fra kl. 16.30 til 19.30. Vores personale er veluddannede og har mange års erfaring med at arbejde med mennesker fra autismespektret. Det er kreds MidtVest, som betaler de fire specialister.

FRA NEDERLAG TIL SUCCES

Klubbens målgruppe er normalt begavede autister fra 18 år og opefter, og i øjeblikket er der 15 tilmeldte.

– Det er vi ganske tilfredse med, for man skal jo huske på, at mange af dem lider af angst, og der kan det være meget grænseoverskridende at turde vove sig fra bilen og ind over dørtærsklen til klubben. Det er mennesker, der har lidt så mange nederlag gennem tiden, fordi der er nogle velmenende mennesker, der har forsøgt at bringe dem ind i de almindelige foreninger af enhver slags. Og det er på forhånd dømt til ikke at lykkes. Så de har ikke de bedste erfaringer med sig, og derfor er det en succes, hver gang der er én, som kommer helt inden for døren, siger Søren.

“Det skaber nogle gode, stærke relationer og netværk”

*- Søren Dalgaard, frivillig og formand
for Autismeforeningens Kreds MidtVest*

På en klubaften er der tilmeldte, der kommer helt fra Struer, Thyholm og Lemvig, og der er også nogle fra nærområdet Holstebro og Herning. Blandt andet fra Autisme STU, den særligt tilrettelagte ungdomsud-dannelse, som holder til i de samme bygninger, som Autismecenter Vest.

– Nogle af vores klubmedlemmer kan godt selv køre bil – andre har nogle til at køre for sig. Men det kan godt være problematisk at få folk til at komme en kold novemberaften med mørke og slagregn. For dem, der har en chauffør med, det er ofte en forælder, har vi arrangeret et lokale, hvor de kan sidde behageligt og få en kop kaffe og en god snak med hinanden. Det er guld værd, for det skaber nogle gode, stærke relationer og netværk.

DANNER LIVSLANGE VENSKABER

– Jeg har arrangeret netværksgrupper for forældre i omkring 25 år, hvor de mødes to gange om året. Her forsøger vi at sammensætte grupperne, så deres autister matcher hinanden i alder, funktionsniveau og begavelse – og også lidt geografisk, for vi dækker det tidligere Ringkøbing Amt, så det er et stort område. Det er der mange, som har været rigtig glade for og har dannet livsvarige venskaber, fordi de har børn, der er autister.

Men når de kommer her til klubben med deres nu voksne børn, kan de så gå ind i vores STU og sidde og hygge sig, mens de unge er i klubben.

På klubaftenerne kan medlemmerne lave mange forskellige aktiviteter, og de kan foregå både inde og ude, og nogle gange endda “ude af huset”.

– Vi har en lang række spil, både kortspil og brætspil, som de kender hjemmefra. Vi kan også tage dem med i biografen, ud at bowle eller ud at spise sammen – og desuden har vi nogle fine udenomsarealer og faciliteter på Autismecenter Vest, hvor vi blandt andet kan hygge med mange forskellige udendørsspil. Vi slutter sæsonen af med lidt julehygge i slutningen af november. I marts starter vi en ny sæson op igen, og så kan vi begynde at tage ud og nyde foråret.

EN FANTASTISK GOD OG VENLIG STEMNING

– Jeg vil også gerne understrege, at der er en utrolig god stemning, når de unge møder ind til klubaftenerne. Jeg har oplevet det flere gange, og jeg bliver helt "høj" af at se og høre, hvor glade de er for at komme her. Mange af de unge er ret isolerede derhjemme med deres familier, så derfor er det stort for dem at komme her. Vi hører det fx i STU i løbet af dagen, hvor de snakker om, hvad de skal lave om aftenen i klubben.

– De er forventningsfulde, og der kan også være lidt amoriner i luften engang i mellem. Der er en fantastisk god og venlig stemning iblandt dem, og de er meget opmærksomme på og hjælpsomme over for hinanden. Det er virkelig en fornøjelse at se, runder Søren af.

HF-uddannelse for unge med autisme på Aalborg Katedralskole

” EN SKOLE, HVOR MAN TRIVES

- Student 2021

Den 2-årige HF-uddannelse

HF-uddannelsen for unge med autisme ruste den unge bedst muligt til en efterfølgende videregående uddannelse, til deltagelse på arbejdsmarkedet og til voksenlivet generelt.

På uddannelsen tages der udgangspunkt i den unges ressourcer for at sikre den enkelte elev størst muligt udbytte af undervisningen.

- I klassen optages maksimalt 12 elever
- Eleverne har eget klasse-lokale og opholdsrum til pauser
- Eleverne har en autismefagligt uddannet mentor som understøtter den enkelte igennem hele uddannelsen
- Klassens lærere har indgående erfaring med undervisning og er efteruddannede i at undervise elever med autisme
- Uddannelsen kan forlænges til 3 år, hvis særlige forhold gør det nødvendigt for en elev

Aalborg Katedralskole · Sct. Jørgens gade 5 · 9000 Aalborg · Tlf 96313770 · www.katedralskolen.dk

**AALBORG
KATEDRALSKOLE**

FOR TOBIAS ER JOBDET EN LEG

Tobias Larsen har gennem en autismerettet uddannelse hos Special Minds fundet ud af, at han stortrives med et job hos BR, hvor der kommer legetøj på hylderne og glade kunder gennem butikken.

af Thorsten Asbjørn

Journalist

Tobias Larsen siger det som noget af det første:
– Nogle gange er jeg genert og siger ikke så meget.

Alligevel kræver han ingen betænkningstid, da han bliver spurgt, om han vil medvirke til en artikel om, hvordan en uddannelse i autismevenlige rammer har ført til fast job hos den store legetøjsbutik BR i Kolding.

– Egentlig troede jeg, at jeg skulle videre med noget uddannelse og derfor have forbedret mit dansk og matematik. Men det afskrev jeg ret hurtigt. Det var meget bedre for mig at komme ud i praktik og arbejde hen mod job, siger Tobias Larsen, der bor i Vejle, men fik bevilget en plads hos Special Minds i Kolding.

VÆK FRA MISTRIVSEL

Jens-Christian Skræ, der er STU-underviser hos Special Minds er troppet op for at mødes med Tobias hos BR. Indtil for et år siden var han underviser for Tobias på den 3-årige Særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse (STU). Det var Jens-Christian, som banede vej til

BR-jobbet. – Vi gør rigtig meget ud af at finde de rigtige praktiksteder til de unge. Mange kommer med dårlige erfaringer fra tidligere uddannelser og jobs, hvor de har været i mistrivsel og haft vanskeligt ved fremmøde. Vores vigtigste opgave er at hjælpe de unge med at finde ud af, hvad de har lyst til – og så finde det rette sted til dem, siger Jens-Christian Skræ.

FRA RUGBRØD TIL LEGETØJ

For Tobias Larsen startede praktikdelen i Rema 1000. Her havde han gode oplevelser med at være i butik og sætte varer på hylderne, men der var noget, som blev ved med at trække i ham: passionen for LEGO.

– I starten var det en overvejelse om drømmejobbet var hos LEGO i Billund. Men det blev hurtigt tydeligt, at det vigtigste for Tobias ikke var at udvikle nye LEGO-klodser, men derimod at have kasserne i hænderne.

– Jeg tænkte, at det ville være rigtig sjovt med et job, hvor jeg skulle sætte LEGO på hylderne, siger Tobias Larsen.

OM SPECIAL MINDS

Special Minds skaber uddannelses- og jobrettede forløb for unge og voksne med autisme og tilbyder bl.a. en treårig STU. Der er afdelinger i Kolding, Silkeborg, Aalborg og Aarhus. Derudover har Special Minds også IT-virksomheden Special Minds IT, hvor de målrettet ansætter IT-konsulenter med autismeprofil.

Læs mere på www.specialminds.dk

DE RETTE VIRKSOMHEDER

Jens-Christian Skræ, der selv har en baggrund fra butiksverdenen, kontaktede den store BR-legetøjsbutik i Kolding. Hos Special Minds har de stort fokus på at finde virksomheder, som er velegnede som praktikpladser for unge og voksne med autisme. Det skal være virksomheder, hvor både ledere og medarbejdere er lydhøre overfor, at der kommer en kollega, som kan have brug for særlige hensyn.

– Nogle har brug for ekstra struktur omkring arbejdsopgaverne, andre behov for at kunne afskærme sig og måske ikke sidde i centrum ved frokostbordet. Alt det afklarer jeg, når jeg taler med virksomheden, ligesom jeg giver dem et godt billede af ham eller hende, som kommer i praktik, siger Jens-Christian Skræ. BR i Kolding var lige nøjagtig den arbejdsplads, som matchede Tobias. De sagde i første omgang ja tak til at få Tobias i tre måneders arbejdsseveafklaring.

– Efter to måneder kunne de ikke undvære Tobias, smiler Jens-Christian Skræ.

BR GØR TOBIAS TIL TOBIAS

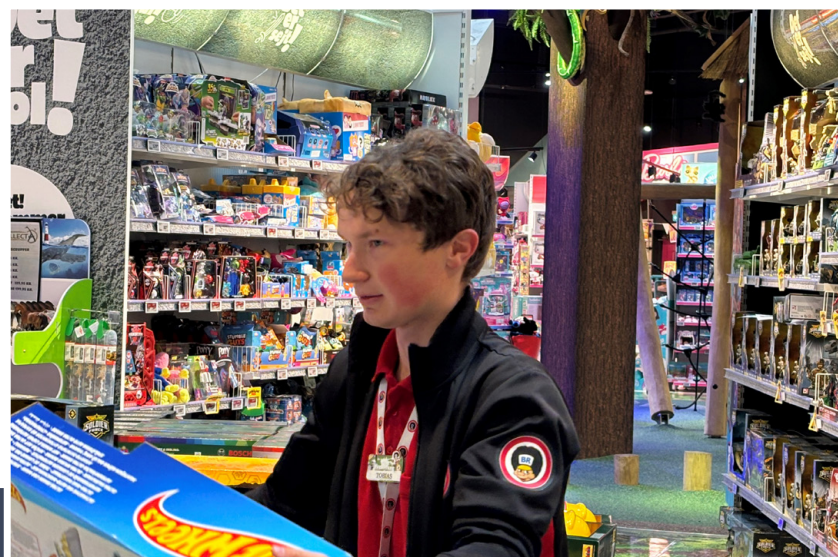
For et år siden blev Tobias Larsen visiteret til fleksjob 20 timer om ugen. Jobbet skulle han ikke lede efter. BR stod på spring med ansættelseskontrakten.

– Jeg kan virkelig godt lide mit arbejde og også alt det sociale, som er her, siger Tobias Larsen.

Han startede med at arbejde i LEGO-afdelingen, der tæller adskillige hyl-desektioner. Men i dag er han overalt i butikken. Han har stort set ikke en sygedag og stortrives med en fire dages arbejdsuge, hvor han stempler ind fem timer dagligt.

Tobias Larsen sammenfatter den indvirkning, som jobbet i legetøjsbutikken har på hans liv.

– Jo mere BR, jo mere tryk bliver jeg ved at være Tobias.

DET FRIVILLIGE ARBEJDE ER HVER EN TIME VÆRD

Ida Østergaard har en søn på 12 år, som blev diagnosticeret med infantil autisme som femårig. Det betød, at hun havde behov for at finde et sted med andre, der, ligesom hende selv, pludselig havde fået vendt op og ned på en hel masse. Ida fandt hurtigt frem til Autismeforeningen, hvor der både er fokus på autisterne og forældrene, så hun kunne få begge perspektiver. For som uddannet skolepædagog er indefra-perspektivet noget, hun altid har lagt stor vægt på.

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Ida har været medlem af Autismeforeningen i syv år og foreløbig tre år som aktivt medlem af bestyrelsen i lokalkreds København/Frederiksberg, hvor hun er næstformand.

Selv om Ida efterhånden har været medlem af foreningen i en årrække, møder hun stadigvæk familier, som hun kan spejle sig selv og sin familie i på en anden måde end i familier, der ikke har autisme inde på livet i hverdagen.

– At møde andre, der heller ikke bare lige rejser til Mallorca eller bare lige tager i Tivoli, men hvor det er mere lige vilkår, er rigtig rart.

For så føler man sig ikke så anderledes som familie, siger Ida og fortsætter:

– Jeg oplever også, at jeg efter de mange år, hvor jeg har været på autismefeltet, kan hjælpe rigtig mange. Jeg kan rigtig godt lide den del, at noget af det, jeg har fået fra andre, er noget jeg kan give videre. Det er også en stor fordel, at noget af det, jeg opfanger og interesserer mig for inden for feltet, er noget, jeg kan bruge i det frivillige arbejde. Både sammen med medlemmerne og når jeg er inde og snakke politik på rådhuset. Her føler jeg, at den tid, jeg bruger på min frivillighed, er godt givet ud. For det betyder, at jeg faktisk hjælper andre samtidig med, at jeg hjælper os selv.

AUTISME ER KOMMET PÅ DAGSORDENEN

Ida er meget aktiv i lokalkredsen. Hun er med til at afholde arrangementer for medlemmerne, men derudover er hun også udpeget til både Dansk Handicapforening København og Handicaprådet gennem sin rolle i den lokale Autismekreds, så der er nok at se til.

– Jeg oplever, at mit arbejde i vores kreds virkelig gør en forskel – både på foreningens og vores lokalmedlemmers vegne. Det er jeg superglad for. For vi kan se på handicaprådsmøderne, at autisme faktisk er kommet på dagsordenen i Københavns Kommune. Det var den ikke for bare tre år siden. Men nu har vi fået åbnet en dør på en helt anden måde til det politiske landskab her i København, som jeg føler, vi gør en forskel med. Vi bliver inviteret ind til bordet og får lov til at svare politikerne, når der er noget. De er også begyndt at tage fat i os for at høre, hvad vi tænker og mener. Det, synes jeg, er kæmpestort, fortæller Ida.

“Der er børn, der ikke kan og ikke skal inkluderes, og dem skal der stadig være plads til”

- Ida Østergaard, frivillig og næstformand i Autisimeforeningen kreds København/Frederiksberg

Det er også lykkedes at få et samarbejde op at køre med andre organisationer.

– Vi har fået et rigtig godt samarbejde med Københavns Lærerforening og med den lokale LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger, fordi vi har stået sammen om den specialanalyse, der har kørt i København, som man vil implementere en hel masse af. Her er vi fuldstændig enige om, at vi ikke kan undvære specialtilbuddene.

– Der er børn, der ikke kan og ikke skal inkluderes, og dem skal der stadig være plads til. Vi har også været ude og få fat i skoler og forældre for at sikre, at vi har hinanden med på vognen. Det er også noget nyt, som ikke er set før lokalt, så det er jeg meget glad for, at jeg har fået mulighed for at få sat i gang, siger Ida.

I det hele taget vil Ida gerne opfordre andre kredse og foreninger generelt til at være meget mere fælles om at stå fast på, hvad det egentlig er, de mener, når de kan mene det sammen. Det betaler sig at undersøge mulighederne og så stille fælles front.

BØRNENE KAN HØRES PÅ MANGE MÅDER

For nylig har Ida og lokalkredsen indledt et samarbejde med Borgercenter Handicap.

– Vi havde et møde med ledelsen derfra samt medarbejdere fra Familiehuset, der hjælper familier med børn med diagnoser. Her holdt vi møder om Barnets Lov, og

hvordan børn kan blive hørt. For jeg er meget enig med eksperterne fra Familiehuset om, at selv om børnene skal høres, kan det gøres på mange måder.

– Der er ikke nogen, der siger, at man skal sidde sammen med det pågældende barn, for at det kan blive hørt. Det kan lige så godt være en mail med nogle spørgsmål, som forældrene eller en pædagog kan sidde med sammen med børnene. Vi havde en rigtig god snak om de alternativer, som der er plads til i lovgivningen.

– Eksempelvis har min søn altid været undtaget disse samtaler, for han kan slet ikke sammen med mennesker, han ikke har et tilhørsforhold til. Så lukker han i. Jeg kan ikke se, hvorfor man lige pludselig kan mene, at det kan han godt, bare fordi en lovgivning siger det. Det gav eksperterne mig ret i, understreger Ida.

”Det giver mig kræfter og overskud til at blive ved”

- Ida Østergaard, frivillig og næstformand i AutismeForeningen kreds København/Frederiksberg

Selv om Ida bruger meget tid på det frivillige arbejde, synes hun, det er hver en time værd.

– Især når et medlem kommer hen og siger tak, fordi de virkelig har fået noget personligt ud af, at jeg har været bisidder i deres sag på kommunen, eller at vi har fundet et oplæg, som bare har åbnet deres verden for noget helt nyt – eller en tak fra dem, der ved, hvor meget politisk arbejde, jeg egentlig laver. Det er bare fedt.

Det giver mig kræfter og overskud til at blive ved. For det er ikke altid, man har det, når man har et barn med ufrivilligt skolefravær.

Aabenraa Statsskole

HF ASF er en ordinær toårig gymnasial uddannelse for **unge med autisme-spektrumsforstyrrelse**, som åbner døre til en lang række videregående uddannelser.

ASF-behov

- Fast undervisningsstruktur
- Reduceret lektiemængde
- Fast undervisningslokale
- Fuld mentorstøtte
- Rummelighed og forudsigelighed

**UDDANNELSE
MED UDSYN**

“ Det er dejligt at være i en klasse, hvor **man kan identificere sig** med de andre elever (...). *Andreas 22R* ”

Forstallé 14, DK-6200 Aabenraa

+45 74 62 23 11

www.statsskole.dk/hf-asf

MIN MISSION
ER AT **SPREDE**
KORREKT
INFORMATION
OM AUTISME
SÅ VIDT OG
BREDT SOM
OVERHOVEDET
MULIGT

Tinja Vandmose er formand for Autismeforeningens kreds København/Frederiksberg. Hun brænder for at udbrede viden om autisme og har herudover været med til at skabe flere veletablerede arrangementer for autister og deres pårørende.

*“Det eneste sted,
jeg fik hjælp
dengang, var fra
Autismeforeningen”*

*Tinja Vandmose,
frivillig og formand for
Autismeforeningens kreds
København/Frederiksberg*

Skrevet af:

Tine Alexandersen

Selvom mit barn er autist, og hun var i stor mistrivsel i sin institution, så oplevede jeg, at jeg overhovedet ikke kunne få nogen hjælp fra kommunen. Det har været én lang kamp – og er det stadig, og vores sag har været så grum, at når jeg holdt foredraget "Mødet med kommunen set fra den anden side af skrivebordet" på socialrådgiver-uddannelsen og fortalte om vores oplevelser, så vakte det stor bestyrtelse – ikke kun hos de studerende, men også hos lærerne. Men der var ikke rigtig nogen, der var i stand til at hjælpe os, fortæller Tinja.

– Det eneste sted, jeg fik hjælp dengang, var fra Autismeforeningen. Ikke direkte hjælp fra begyndelsen, men i kraft af en fantastisk bisidder. Han var tilknyttet foreningen og ville gerne ind i bestyrelsen. Han havde hørt lidt om vores historie, og han tog med mig på kommunen. Han var afsindig god, og hans tilstedeværelse gjorde, at for første gang lyttede kommunen til mig. Så bare det at der sad én med, som vidste, hvad sagen handlede om, og som støttede mig, var helt fantastisk. Og det gjorde, at vi endelig fik sagen drejet lidt i vores retning, fortæller Tinja.

Da familiens situation var blevet så stabil, som den nu kunne blive på daværende tidspunkt, tænkte Tinja; "Der er jo andre, der er i samme situation, som mig, og nu har jeg fået lidt overskud, nu bliver jeg nødt til at give noget tilbage til puljen".

- 🕒 Går du i 8. eller 9. klasse?
- 🕒 Har du mod på at afprøve at tage på kostskole?
- 🕒 Har du en diagnose indenfor autismspektret?

Nye venner Uddannelsesvejledning
Praksisfaglige linjer og boglige fag (FP9/FP10)

Fællesskab med andre unge Motivation

Fællesbeskeder Gode oplevelser

Væk hjemmefra Lejrskole

Pligter med køkkenvagt og rengøring

Drømme og mål

SYDFYNS
Fri Fag- og Efterskole
www.sffe.dk

MANGLENDE INFORMATION

Noget af det, Tinja virkelig manglede fra starten, var information. Hun måtte selv opsøge al den viden, hun savnede, for kommunen afviste at give hende et introduktionskursus til autisme eller noget som helst andet. Så hun gik i stedet til alle de foredrag i Autismeforeningen, hun kunne komme i nærheden af, for at lære noget om, hvad autisme i det hele taget handlede om – også selv om hun skulle køre hele Sjælland rundt for at deltage hos de forskellige kredse.

– Derfor er min mission at sprede korrekt information om autisme så vidt og bredt som overhovedet muligt. For hvis alle ved det rigtige om autisme, så har vi ikke de her problemer. Så alle de steder, hvor jeg kan se, at det vil give mening at fortælle om autisme og en anden måde at være i verden på – som ikke er forkert, bare anderledes – dér vil jeg gøre det. Det er mig meget magtpålgende at få spredt så meget information, som jeg overhovedet kan, understreger Tinja.

IDÉER NON STOP

Tinja er sådan indrettet, at hun får idéer hele tiden. Heriblandt en meget stor del idéer til forskellige aktiviteter i Autismeforeningens regi. Og nogle af dem er allerede sat i søen.

Først og fremmest Autismeugen, der har kørt siden 2021. – Det er en idé, jeg har fået. Jeg startede med at skrive inde på kredsens daværende interne Facebook-sider, og jeg endte med at ringe og skrive rundt til alle landets kredse for at høre, om de ville være med. For jeg mente, at det var et arrangement, som burde være landsdækkende. Og det blev det.

– Fra starten har jeg argumenteret for, at alle vores foredrag skulle være gratis, men jeg har måttet indse, at lokalt – hvis de er gratis – så dukker kun 50-60 % op. Grunden er, tror jeg, at når det er gratis, så føler man sig ikke forpligtet til at melde fra på samme måde, som når man har betalt for at deltage. Så derfor har vi nu indført et lille 'forpligtelses-gebyr' på omkring 39 kroner plus/minus alt efter arrangementet. Vi holder også stadig enkelte helt gratis arrangementer lokalt. Autismeugen er dog gratis, og bør altid være gratis, pointerer Tinja.

Den autistiske filmfestival – På Spektret – bliver gennemført i samarbejde med Cinemateket.

– Det var nu ikke min idé, men derimod én af vores medlemmers. Jeg var til gengæld med til at få idéen gennemført, og vi har foreløbig afholdt filmfestivalen to gange.

Det er blevet en succes, og det første år kom selvste Tony Attwood, som i forvejen var i Danmark, da han skulle holde oplæg til Autismeforeningens årlige SIKON-konference, og holdt et gratis foredrag for os inden en af filmene. Han er en britiskfødt psykolog, bosat i Australien, og en af verdens førende psykologer inden for autisme.

Ikke mindst er der Madklubben, som nu kører på tredje år. Madklubben er et socialt tiltag, der både skal afhjælpe ensomhed og hjælpe med det sociale, skabe netværk, øge trivslen og give mening for deltagerne. Madklubben er samtidig med til at hjælpe deltagerne til at udvide deres smags-repertoire, hvilket for nogen kan være en stor udfordring. I madklubben lærer deltagerne om råvarer, håndtering, tilsmagning med mere – og om muligt at samarbejde.

– De første to sæsoner var Madklubben målrettet henholdsvis unge/voksne og børnefamilier. Men i år har vi valgt at samle dem, så både børnene og de unge autister kan spejle sig i de voksne autister. Samtidig kan de pårørende få sparring med de voksne autister, hvilket også er meget vigtigt, vurderer Tinja.

VISIONER OM ENDNU FLERE PROJEKTER

Disse tre projekter er allerede veletablerede og tilbagevendende arrangementer. Men Tinja arbejder med visioner om endnu flere projekter.

– Det næste, jeg gerne vil stable på benene, er en Job- og uddannelsesmesse for autister. Der findes ganske vist allerede en specialmesse, men den har et noget bredere sigte. Jeg vil lave en messe kun målrettet autister/AuDHD'ere, så den står højt på min ønskeliste.

– Jeg vil også gerne lave en autistisk Comedy-festival. Det første år, vi havde filmfestival, kom en britisk stand-upper på før én af filmene. Jeg havde fundet ham på internettet, hvor jeg havde set et klip med ham på en pub, hvor han fortalte om at være autist. Og han var ganske formidabel. Jeg har så senere overvejet, om comedy-festivalen burde være neurodivergent, for der er rigtig mange ADHD'ere, der er stand-upper og pt knap så mange autister. Det vil også give lidt mere bredde, og det er altid godt at samarbejde.

– Der er også en idé på mit tegnebræt, som er affødt af alle de andre indsamlinger til eksempelvis Hjertesagen, Knæk Cancer og så videre. Hvorfor ikke lave en Indsamling for autister? Det burde vi da også have. Nærmest alle kender jo nok en autist – det er bare ikke sikkert, at de ved det, siger Tinja.

1. PRIORITET: NETVÆRKSGRUPPER

Dét, der står øverst på tegnebrættet, er dog i første omgang helt i lokalt regi. Det handler om at etablere forskellige netværksgrupper. Tinja vil dog meget gerne samarbejde med andre interesserede kredse. Man kunne fristes til at sige, at ud over at sprede viden om autisme, så er samarbejde hendes 2. hjertebarn.

– Vi har ikke haft netværksgrupper i mange år. Men på det seneste er der flere autister, der har henvendt sig og spurgt efter netværksgrupper. Indtil nu har vi kun haft Madklubben, men hvad nu, hvis man ikke interesserer sig for mad, eller målgruppen ikke passer? Jeg har også fået en henvendelse fra en psykolog og fra en sagsbehandler, som har borgere, der kunne have stor gavn af at være i en netværksgruppe, så behovet er der tydeligvis.

Men vi har også et kæmpestort ønske om at starte et forældre-netværk og et netværk for autister. Det store problem er at finde frivillige, som kan og vil hjælpe med at løfte opgaverne – og i sidstnævnte gruppe vil jeg rigtig gerne have, at der er nogle autister, som selv er med til at stå for, hvad netværket skal handle om. Det ville være helt fantastisk, hvis der var nogle frivillige i Kreds København/Frederiksberg, som kunne tænke sig at hjælpe os med at bygge sådanne netværk op. De er mere end velkomne til at kontakte mig, runder Tinja af.

- Vi har netop startet en bedsteforældre-netværksgruppe op, for der var en frivillig og en bedsteforælder, der var interesseret i at lave og drive et netværk.

*Tinja Vandmose, frivillig og
formand for Autismeforeningens
kreds København/Frederiksberg*

Studentereksamen for unge med en autisme diagnose

KOLLEGIET
Vestergade

**Midtfyns
Gymnasium**

Midtfyns gymnasium tilbyder et særligt tilrettelagt forløb, der professionelt og kompetent tager hensyn til unge med en autismediagnose.

Ring og hør nærmere om vores tilbud eller kom til **informationsmøde sidste lørdag i januar** kl. 13. Der er også mulighed for brobygning i november og januar.

12 minutters gang fra gymnasiet ligger Kollegiet Vestergade - et botilbud, hvor eleverne har mulighed for at søge om at bo via deres kommune.

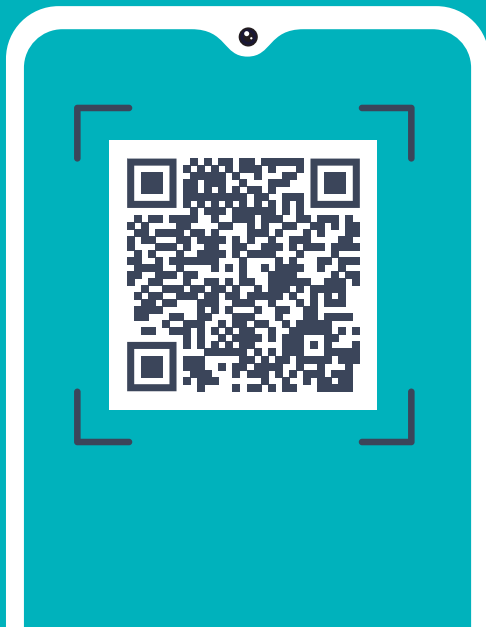
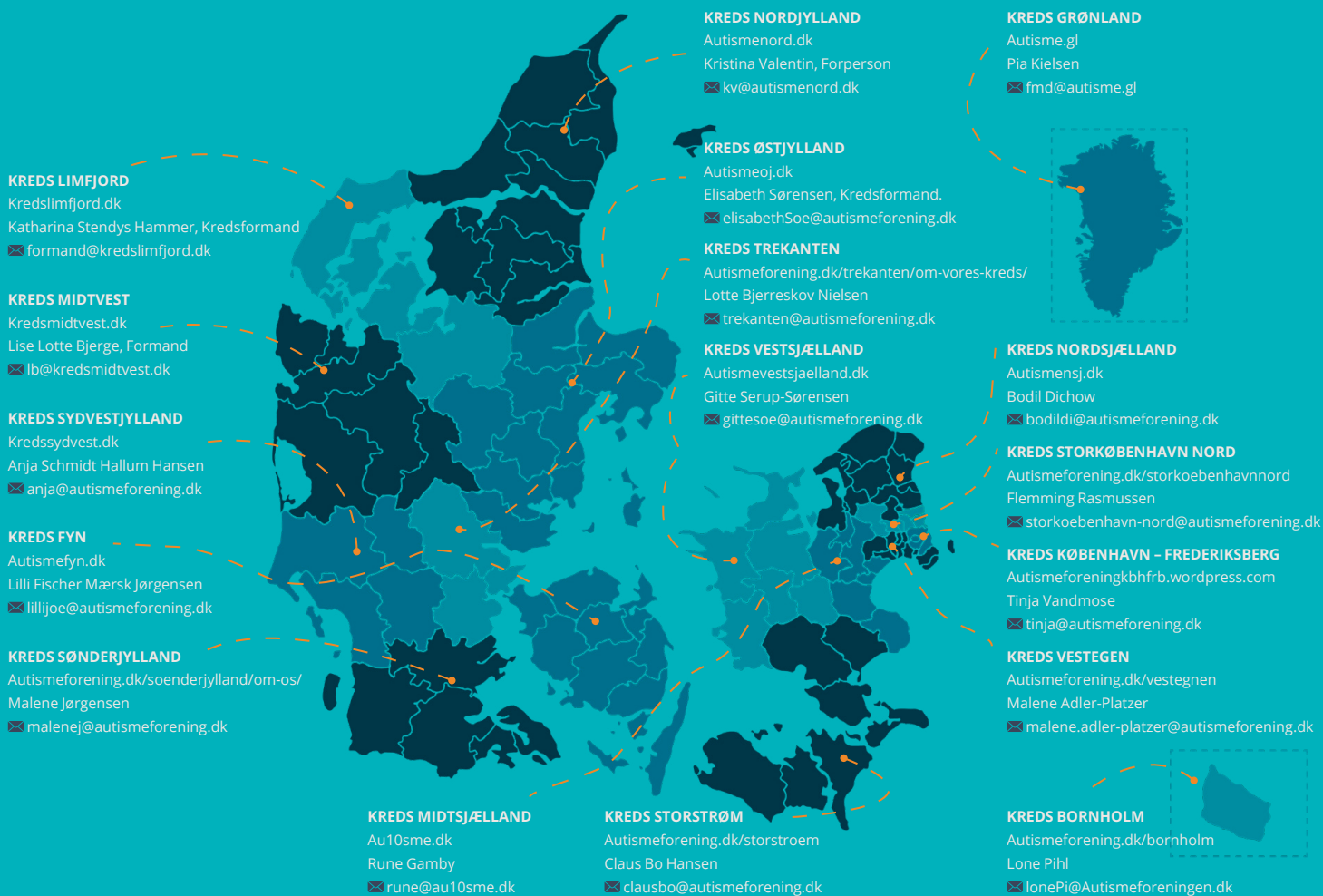
De unge siger:

"Man er aldrig alene med det faglige og det personlige"

Henvendelse til gymnasiet:

jo@mfg.dk
mobil: 40911936

FIND DIN LOKALE KREDS

SCAN QR KODEN
OG FIND EVENTS I
DIN LOKALE KREDS